

TÜM SOSYAL-SEN

ÇALIŞMA VE SOSYAL GÜVENLİK ÇALIŞANLARI SENDİKASI

HABER BÜLTENİ

YIL 1997

SAYI 1

TÜM SOSYAL-SEN

5 Yaşında

Merhaba,

Gecikmiş bir "merhaba" ile yazıma başladım. İki kez daha "Merhaba" ile başladığımız ve sizlere ulaştıramadığımız bültenlerimiz istedik ki, artık meşru olsun, çabamız ve amacımız oydu. Ancak, her seferinde mücadelemizi görmezden gelenlerin, her zaman ki engeli ile karşılaştık. On aylık bir gecikmenin başışlanacağı umudu ile, bu defa zorlu bir bahara, umutlu yaza ve mücadelemizin sonuçlarını alacağımız yıllara yeniden Merhaba.

Her gün çürümüşlük ve kokuşmuşluğun bir başka biçimi ile karşılaştığımız bu dönemle birlikte bugüne kadar yüzyüze olduğumuz cop, gözaltı, mahpusluk tehditlerine yenileri eklendi. Üyelerimize yönelik sürgün, kıyım ve elimizdeki hakların geri alınması, cezalar, soruşturmalar ile içiçeyiz. Refah-Yol Hükümeti'nin biz emekçilere yönelik açık bir düşmanlık ve topyekün bir saldırı içinde olduğunu görmekteyiz. Bir yandan çeteleşmeye ve kirlenmeye karşı haklı tepkilerimizi dile getirirken, diğer yandan ülkenin içinde bulunduğu siyasi ve ekonomik krizin faturasını ödüyor, bir başka yandan üyelerimizin ailelerinden kopararak, başka illere gönderilmelerine karşı durmak, onlar için açılan soruşturmaların durdurulması ve verilen cezaların geri alınması için hem fiili, hem de yasal yolları araştırıyor, deniyor, hem alanlarda, hem de hukuk alanında savaşıma devam ediyoruz.

Nasıl mı? 1997 Bütçesinin emekten ve ezilenden yana olması talebimizi dile getirdiğimiz ve "halk için bütçe" sloganı ile Konfederasyonumuzun (KESK) çağrısı ve öncülüğüyle toplumsal muhalefetin tüm kesimleri ile "yasaklı" denilen "Kızılay Meydanı" nı yüzbinlerle doldurarak tarihe bir "Aralık eylemi" daha yazdık.

Nasıl mı? Bir kısım medyanın cami, türban, kurban tartışmaları içinde görmediği, beğenmediği bu eylemin arkasından, Susurluk'ta bir kamyonun ezerek ortaya çıkarttığı cinayet ve soygun çetelerinin hala serbestçe dolaşmalarına tepkilerini "Sürekli Aydınlık İçin Bir Dakika Karanlık" eylemi kampanyası ile gösteren halka utanmazlık boyutunda saldırılar olmasına rağmen devam ederek.

Nasıl mı? Sürgün, baskı, cezaların, açılan soruşturmaların kaldırılması, sendikal haklarımızı kullanmamızın ve örgütsel çalışmalarımızın önündeki engellemelerin son bulması, başta özlük haklarımız olmak üzere her türlü hak gasplarına son verilmesi, bizlere tek taraflı olarak dayatılan sefalet ücreti yerine, yaşama ve çalışma koşullarımızın tümü için sendikalarımızın muhatap alındığı, grev hakkıyla donatılmış bir toplu sözleşme düzenine geçilmesi, özelleştirme ve talan politikalarına, 7 yıllık mücadelemizin inkarı olan grevsiz sendika yasasına "DUR" demek için 1 Mart 1997'de aynı sorunları ve talepleri paylaştığımız Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçiler Sendikası (SES) ile birlikte Ankara'ya yürüdük. Adına "Sürgünle Kadrolaşmaya, Balyozla Özelleştirmeye, Çeteyle Suskunlaşmaya Karşı İnsanca Yaşam Yürüyüşü" dediğimiz bu eylemimiz her zaman ki gibi militarist güçler tarafından her türlü engellemeye rağmen onurlu ve kararlı olmamız sonucu Sıhhiye'de çalıştığımız kurumlardan sorumlu Bakanlara meydana seslendiğimiz bir şölene dönüştü.

Nasıl mı? Yıllardır kontrgerillaya ve devletin illegalleşmesine karşı mücadele edenlerin haklı çıktığı, bu suçları işleyenlerin ve devletin çeteleşmesine yol açanların, gerçekleri açığa çıkarmasının mümkün olmadığını bir kez daha görü-

düğü Susurluk kazası ve sonrası yaşananlara hesap sormak için, suçları ve suçluları gizleyenlere, skandalla örtmek isteyenlere asla izin vermeyeceğimizi göstermek için emekten yana olan siyasi partiler ve sivil toplum örgütleri ile birlikte 13 Nisan 1997'de yine "yasaklı Kızılay'da biraraya gelerek "demokratik isyan hakkımızı" kullandık.

Biliyorum 1997'de bahara 1 Mart yürüyüşümüzle merhaba dediğimiz eylemlerimiz 1 Mayıs ve diğerleri ile sürecektir. Ancak bugün bültenimizin bana ayrılan bölümünün bu kısmında 1 Mart'ta gerçekleştirdiğimiz "İnsanca Yaşam Yürüyüşümüze" ve diğerlerine katılmayan, bizlerle yanyana olanlara seslenmek istiyorum.

Değerli Arkadaşlarım,

Bugün sürgün ve kıyım operasyonlarına birlikte durmezsek, yarın bizimle birlikte mücadele etmeyenler kendilerine sıra geldiğinde çevrelerinde dur diyecek kimseyi bulamayacaktır.

Bugün grevsiz, toplu sözleşmesiz sendika yasasına evet dersek, yarın bu yasa boynumuza geçmiş ve gittikçe daralan bir halka gibi bizi hareket edemez duruma getirecektir.

Bu gün ortaya çıkan, polis-mafya-siyaset rezaletine karşı çıkamazsak, suçları sabit görülüp mahkemelerde yargılanması gerekenlerin serbestçe dolaşmasına göz yumarsak, yarın, öbürgün alınterimizin, emeğimizin ürettiğimiz tüm değerlerin tıpkı dün olduğu gibi onlara peşkeş çekildiğine tanık oluruz. Sadece tanık olmakla kalmaz, savaşın sürmesine, barış isteyenlerin katledilmesine, anti-demokratik baskı ve sürgünlerin artmasına, yoksulluğun açlık ve ölüm sınırına dayanmasına ve daha pek çok insanlık ayıbını ve suçunu onlarla birlikte paylaşmış oluruz.

Bugün özelleştirmeye dur demezsek, yarın sıranın bizim işyerlerimize de geleceğini, eğitim, sağlık ve sosyal güvenliğin gibi pek çok ihtiyacımızı karşılayamacağımızı bilmeliyiz.

Bugün Eşel-Mobil uygulamasını kabullersek, yarın iktidarın biz emekçileri içine düşürmeye çalıştığı tuzaklardan birine daha yakalanmış oluruz ki, bu da sendikalarımızın örgütlenmesine, taleplerimizin sadece ekonomik boyutunun öne çıkarılmasına, diğer demokratik, sosyal ve siyasi taleplerimizin gözardı edilmesine neden olacağını görmeliyiz.

Gün; dün olduğu gibi emeğimize, mesleğimize, ekonomik, sosyal ve siyasi haklarımıza, özgürlüğümüze ve barışa sahip çıkmak günüdür.

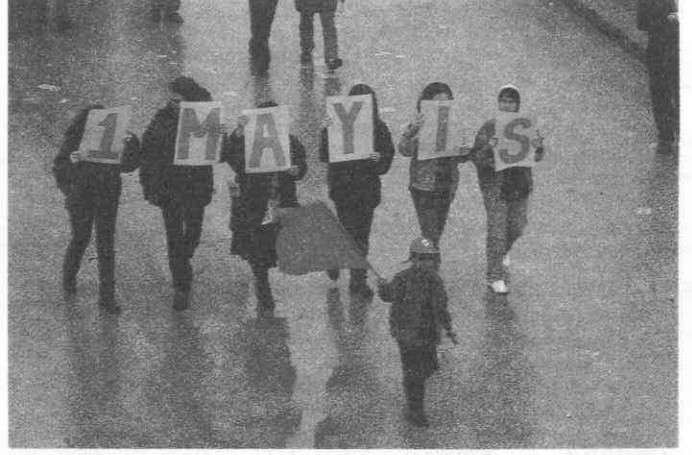
Gün; bütün baskıcı rejimlere karşı çıkmanın, şeriat ya da askeri yönetiminin yerine demokratik emekçi iktidarı savunma günüdür.

Değerli Arkadaşlarım, işimiz zor ve biz zoru seçtik. Ancak başarılmayacak boyutta değil, yeter ki hepimiz-üyeden temsilciye, temsilciden şubelere, şubelerden genel merkeze kadar-üzerimize düşen görevlerin bilincinde olalım, yeter ki sorumluluk duygusunu her zamankinden daha fazla duyalım, yeter ki umudumuzu yitirmeyelim.

Emeğimize, ekmeğimize, özgürlüğümüze, barışa, kurumlarımıza ve haklarımıza sonuna kadar sahip çıkacak, tüm anti-demokratik uygulamaların takipçisi ve davacısı olarak mücadelemizi siz üyelerimizle birlikte sürdüreceğimize olan inancımın yazımı bu seferlik burada noktalıyor, hepinize saygı ve sevgilerimi sunuyorum.

L. Nilgün AKLAR
Genel Başkan

1 MAYIS BİRLİK, DAYANIŞMA, MÜCADELE

Bir çoğumuz 1 Mayıs'ın kökenini, anlamını biliyoruz. Ancak bir çok kavramın anlamının yok edilme-ye, içinin boşaltılmaya, özünün unutturulmaya çalışıldığı bir dönemden geçiyoruz. 1 Mayıs'ta bu kavramlardan biri. Bu nedenle 107 yıldır devam eden bir gelenek olarak 1 Mayıs'ın ne anlama geldiğini bir kez daha hatırlatmakta yarar görüyoruz.

19 yüzyıl kapitalizmin dünya genelinde geliştiği ve egemen bir sistem haline geldiği bir dönemdir. Burjuvazi, sermaye birikimi sağlamak amacıyla işçileri çok ağır koşullarda çalıştırmaktadır. Günlük çalışma saatleri 15-16 saati bulmakta, buna karşılık ücretler çok düşüktür. Üstelik Amerika savaş sonrası ekonomik bunalım içindedir. Patronlar bunalımın yükünü işçilere yüklemek istemektedirler.

Amerikan İşçi Sendikaları yoksulluğa ve sefaletle karşı birlikte hareket etme kararı alırlar. Bu amaçla işçilerin yoğun olduğu kenlerde gösteriler düzenlenir. 18 Ocak 1874'te Newyork'ta yapılan mitinge polis saldırır. Çok sayıda işçi yaralanır. Bu olay 8 saatlik işgücü ve ücretlerin yükseltilmesi talepli eylemlerin başlatıcısı olur.

1884'de Amerikan İşçi Sendikaları Birliği 8 saatlik işgücü talebini öne çıkararak işverenlere iki yıllık süre tanırlar ve süre sonunda genel greve gideceklerini duyururlar. İşverenler bu talebe yanaşmazlar. Bunun üzerine tüm işçi örgütleri 1886 1 Mayıs'ında Amerika'nın Chicago kentinde toplanma kararı alırlar.

Hükümet Chicago'nun bütün sokaklarını ulusal muhafızlarla, özel güvenlik güçleriyle doldurur.

Amerika'nın değişik kentlerinden gelen onbinlerce işçi 1 Mayıs'ta Chicago'da buluşurlar. Yapılan miting dağılırken, işçilerin üzerine dört bir yandan ateş açılır. 6 işçi yaşamını yitirir, onlarca yaralanır.

Bu olay emekle, sermaye arasındaki ne ilk, ne de son çatışma olacaktır. Ancak bu saldırı dünya genelinde 107 yıldır süren bir geleneğin başlangıcı olacaktır.

Chicago katliamından iki yıl sonra toplanan II. Enternasyonal bu saldırıyı kınama ve 8 saatlik işgücü talebini tüm emekçilere mal etme kararı alır. Ve 1 Mayıs kutlamaları 1890 yılında yapılır. Dünyanın bir çok yerinde işçiler 1 Mayıs'ı "Birlik, Dayanışma, Mücadele Günü" olarak kutlar.

Yıllar geçtikçe bir çok ülkede 1 Mayıs "İşçi Sınıfı Bayramı" olarak yasallaşır. Ancak sermayenin 1 Mayıs'a yönelik saldırıları hiç durmaz.

1906'da Fransa'da 1929'da Almanya'da 1 Mayıs kutlamalarına saldırılar düzenlenir. Fransa'da bir, Almanya'da 33 kişi yaşamını yitirir, yüzlercesi yaralanır.

1 Mayıs Bayramı, uluslararası bir gün olarak hala bir çok ülkede yasaktır. Bu ülkelerden birisi de Türkiye'dir.

ÜLKEMİZDE

1 MAYIS

Cumhuriyet öncesi ilk 1 Mayıs kutlaması 1911'de Selanik'te yapılır. 1912'de İstanbul'da kutlanır. 1921 yılında İstanbul işgal altında iken, işgal kuvvetlerinin yasaklamasına rağmen işçiler mavi tulumlarıyla, kırmızı rozet ve kravatlarıyla kutlamalara katılırlar. 1922 1 Mayıs'ı Fransız işgal kuvvetlerinin gemilerini Mersin limanına demirlemeleri üzerine emperyalizm karşıtı gösteriye dönüşür. Bu kez işçiler mavi tulumlarının üzerine siyah boyun bağı takarlar.

1925 yılında Hükümet 1 Mayıs'ı "Bahar ve Çiçek Bayramı" ilan eder. 1927 yılında Ameli Ticali Cemiyeti ve diğer sendikalar kapatılır. Ta ki 49 yıl sonra 1976 1 Mayıs'ına dek, Türkiye'de 1 Mayıs kutlanamaz.

1976 yılında DİSK öncülüğünde Taksim'de kitlesel olarak 1 Mayıs kutlamaları yapılır.

1 MAYIS 1977 KATLIAMI

1977 1 Mayıs 'ının coşkulu bir biçimde kutlanması için emekçiler yoğun bir çalışma yapıyorlardı. Tabii sermayede 1 Mayıs'a hazırlanmakta idi. Tıpkı 1886 1 Mayıs'ına hazırlanan Amerika'daki sermaye gibi.

30 Nisan 1977 tarihli Tercüman gazetesi "Yarın 1 Mayıs DİSK, TİP ve CHP militanlarının yarın İstanbul, Ankara ve bütün yurdu kana bulması mümkün. Kışkırtma ve tecavüz hareketlerine girebileceklerdir...." diye yazıyordu. Sanki bir şeylerin haberini verir gibiydi. Yine aynı tarihli Bayrak gazetesi "1 Mayıs öncesinde solda gerginlik. DİSK ve Maocu gruplar arasında çatışma bekleniyor." şeklinde yazıyordu.

1 Mayıs 1977'de Taksim'e yaklaşık 500 bin emekçi yürüyordu. Mitingin bitmesine yakın İnter Continental Oteli ve Sular İdaresi üzerinden kitleye ateş açılıyor, 1 Mayıs kutlamaları kana bulanıyordu. 34 kişi yaşamını yitiriyor, yüzlercesi yaralanıyordu.

1 Mayıs 1977'de yaşanan bu katliamın üzerinden 20 yıl geçmesine rağmen failleri hala bulunamadı

Bir çok olayda olduğu gibi, bu katliamda da Susurlak'ta ortaya çıkan çetelerin parmağı olduğu biliniyordu.

Bu saldırıya rağmen 1978 1 Mayıs'ı ülkenin bir çok yerinde coşkuyla kutlandı. 1979 ve 1980'de ise ülkenin bir çok yerinde sıkıyönetim vardır. 1 Mayıs kutlamalarına izin verilmez.

1980 12 Eylül darbesiyle birlikte uzun yıllar 1 Mayıs ülkemizde kutlanamaz. Toplumsal muhalefet susturulmuş, sendikalar kapatılmıştır.

7 yıl aradan sonra 1987'de İstanbul'da yapılan bir salon toplantısıyla 1 Mayıs kutlanmaya başlar.

Ardından gelen yıllarda toplumun dinamik unsurları 1 Mayıs'larda açık alan etkinlikleri düzenlemek isteyecek ama izin alamayacaklardır. Bütün bunlara rağmen 1 Mayıs'ı alanlarda kutlamak isteyenlerin üzerine devlet en acımasız biçimde saldıracak, 1 Mayıs'ı kutlamak isteyenler polis kurşunuyla ölecek ya da gözaltına alınacaktır.

1990'lı yıllar 1 Mayıs'ın yeniden alanlarda kutlanmaya başladığı yıllar oldu. Değişik kentlerde, değişik gündemlerle de olsa fiili olarak 1 Mayıs'lar alanlarda kutlandı. İlk yıllarda az olan katılım giderek artıyor, binler onbinlere ulaşıyordu. Ancak 1996 yılında yaşanan ve 3 kişinin ölümüyle sonuçlanan 1 Mayıs'ta bir kez daha kan akıyordu. Bazı sorumsuz grupların miting sonrası işyerlerine yönelik saldırıları sermayenin ekmeğine yağ sürüyor, medyanın da yardımıyla 1 Mayıs'ta da katledilen 3 işçi suçlu ilan ediliyor, devletin keyfi ve baskıcı davranmasının meşrulaşmasına yol açıyordu.

1977 1 Mayıs'ı, bütün bu saldırılar rağmen yine kutlanıyor. Başta DİSK, TÜRK-İŞ ve KESK olmak üzere toplumun emekten yana güçleri "1 MAYIS BİRLİK- DAYANIŞMA- MÜCADELE GÜNÜ"nü anlama uygun kutlandı.

SENDİKAMIZIN III. DÖNEM II. BAŞKANLAR KURULU YAPILDI.

Sendikamızın III. Dönem II. Başkanlar Kurulu 5-6 Nisan 1997 tarihlerinde Ankara'da Genel Merkez'de yapılmıştır.

Şube ve temsilciliklerimizin çalışmalarıyla ilgili çalışma raporlarının sunulduğu, 1 Mart Sürgünle Kadrolaşmaya, Balyozla Özelleştirmeye, Çeteyle Suskunlaşmaya Karşı insanca Yaşam Yürüyüşümüze ilgili değerlendirmenin yapıldığı, örgütsel yapı ve iç işleyiş ile önümüzdeki sürece ilişkin önerilen tartışıldığı Başkanlar Kurulumuz Genel Başkan L. Nilgün AKLAR'ın konuşmasıyla açılmıştır.

Genel Başkanımız L. Nilgün AKLAR özetle ; Kamu emekçilerinin önünde iki yol olduğunu ve bu yollardan zor olanı yani sendikalı olmayı seçtiklerini, ancak bazı çalışanların "sendikalar henüz yasal değil" diye yıllarca sustuklarını, şimdi ise hükümetin, iktidarın güdümünde ve onlarla kol kola, mücadele ediyor görüntüsünü sergilediklerinden söz ederek, Türk Kamu-Sen gibi, Memur-Sen gibi bu tür sendikalarla da mücadele etmemiz gerektiğinden hareketle, onlarla aynı alanları paylaşmayı ve gönüllü birliktelikleri reddetmenin gerektiğini ifade ederek özetle şöyle devam etmiştir.

Özellikle son bir yıldır sendikamız üyelerine yönelik sürgün ve baskı operasyonlarına karşı verilen mücadelenin devam edeceğini, bizlere dayatılan grevsiz, toplu sözleşmesiz sendika yasasını kabul etmeyeceğimizi, 1997 bütçesinin emekten ve ezilenden yana bir bütçe olmadığını, çetelerin, mafyanın ve katillerin serbestçe dolaştığı bir dönemde; işten atılanların, işkence gören gençlerin, evladı katledilen anaların, sürgün ve ceza alan emekçilerin bu devletin mahkemelerinde adalet bulamadığını, buna rağmen bu güne kadar olduğu gibi, bundan böyle de gerek fiili ve meşru zeminde, gerekse hukuk zemininde üyelerimizle birlikte mücadeleye devam diyen AKLAR, Başkanlar Kurulu'nun ; önümüzdeki mücadele sürecinin farklılıklarımıza rağmen birlikte olmayı hedeflediğimiz, kendimizden doğru öncelikli taleplerimiz yerine ortak taleplerimizin dile getirildiği, savunulduğu ve kazanıldığı bir sürece ışık tutması dileğiyle konuşmasını tamamlamıştır.

Afyon, Ankara, Bursa, Çanakkale, İstanbul Anadolu Yakası, İstanbul Avrupa Yakası, İzmir, Kocaeli, Konya, Kütahya, Manisa, Ordu, Samsun ve Zonguldak Şubelerimiz ile Antalya, Bolu, Çorum, Gaziantep, Muş, Tunceli Temsilciliklerimizin katıldığı Başkanlar Kurulumuzdan 5-6 Nisan 1997 tarihlerinde yapılan II. Başkanlar Kurulumuza kadar geçen süre içinde Genel Merkezimiz tarafından yapılan çalışmaların yer aldığı faaliyet raporunun

değerlendirilmesi yapılmıştır. Daha sonra Başkanlar Kurulu'na katılan şube ve temsilciliklerimizin faaliyetleri üzerinde yapılan değerlendirmelerden sonra diğer gündem maddeleri tartışılmıştır.

İki gün süren Başkanlar Kurulumuzun sonunda Sendikamız iç işleyişine ilişkin kararlara ilaveten aşağıda belirtildiği gibi;

-Kamu emekçilerinin grevli-toplu sözleşmeli sendikal hak mücadelesinin fiili ve meşru zeminlerde yükseltilerek sürdürülmesine, grevsiz-toplu sözleşmesiz bir sendika yasasının reddedilmesi,

-Baskı ve sürgünlere imza atan emek örgütlerinin temsil edildiği SSK ve Bağ-Kur Yönetim Kurulu üyelerinin, olumsuzluklarının ortadan kaldırılması için bağlı oldukları örgütlerin uyanması,

-İşyeri temsilcilerinin örgütlenmedeki önemi ve işyeri eylemliliklerinin ön plana çıkarılması,

-Eşel-Mobil sisteminin örgütlenmeyi ve sendikalaşmayı yok edeceği düşüncesinden hareketle, Genel Merkezimizin ve KESK'in bu sistemin yanlışlığı ile ilgili paneller, eğitim çalışmaları yapmaları, broşür, bildiri vb. gibi basılı yayınlar çıkarmaları,

-KESK içinde özelleştirme komisyonunun kurularak teknik ve bilimsel çalışmaların yapılması,

Konularında görüş birliğine varılmıştır.

S.S.K.'nin Sorunları ve Çözüm Önerileri ile İlgili Sendikamız TÜM SOSYAL-SEN'in Görüş ve Önerileri

Türkiye'de ilk defa modern anlamda Sosyal Sigortaların kurulması 1936 yılında yürürlüğe giren 3008 sayılı İş Kanunu ile öngörülmüş ise de, ikinci Dünya Savaşı'ndan kaynaklanan sosyal ve ekonomik güçlükler, ülkemizde Sosyal Sigorta uygulanmasına başlanılmasının uzunca bir süre gecikmesine sebep olmuştur.

Nihayet, 1946 yılında İşçi Sigortaları Kurumu 1950 yılında T.C. Emekli Sandığı ve 1972 yılında Esnaf ve Sanatkarlar ve Diğer Bağımsız Çalışanlar Sosyal Sigortalar Kurumu (Bağ-Kur) kurulmuş ve Sosyal Sigorta Programlarının uygulanmasına başlanmıştır.

SOSYAL SİGORTALAR KURUMU

KURULUŞU:

İşçi Sigortaları Kurumu 09.07.1945 tarih ve 4792 sayılı Kanunla kurulmuştur. Kuruluş Kanunu'na göre İşçi Sigortaları Kurumu: "İş hayatına da türlü hallerle karşı ilgili sigorta kanunları hükümlerini uygulamakla" görevlidir. İşçi Sigortaları Kurumu'nun adı 1965 yılında, kapsam yönünden sosyal güvenlik alanında ulaştığı seviyeye uygun olarak SOSYAL SİGORTALAR KURUMU olmuştur.

Türkiye'de milyonlarca işçinin ellibir yıl boyunca emeklerinden aktardıkları kaynaklara dayanan, nü-

fus ve kapsam bakımından 1997 yılı itibarıyla 57 bin çalışanıyla Türkiye'nin en büyük Sosyal Güvenlik Kurumu olan S.S.K.'nin görevi; iş yaşamında türlü hallerle karşı ilgili Sigorta Kanunu hükümlerini uygulamak suretiyle hizmet akdi ile çalışanların sosyal güvenliğini sağlamaktır.

Bugün yani S.S.K.'nin 51. kuruluş yılında bu Kurum üzerine yapılan değerlendirmelerde söylenecek ilk cümle; Türkiye'nin bu ölçüde önemli bir Kurumu olan S.S.K.'nin 51 yıl boyunca siyasi iktidarların sürdürdüğü yanlış politikalar sonucu politikacılar tarafından yağmalanmasına izin verilen Kurumun derin bir krize itilmiş olmasıdır.

Bilinçli olarak yıpratılmaya ve çökertilmeye çalışılan S.S.K.'yı bu duruma getirenlerin esas amacının sağlıksız ve sosyal güvencesi olmayan bir toplum yaratmak, sosyal güvenliği bir kamu hizmeti olmaktan çıkarmak, bu alandaki rantı özel sektöre, uluslararası tekelere aktarmak, verilen hizmeti meta alışverişine dönüştürmek kısacası özel sektöre kar alanı olarak terk etmektir.

Bu nedenle S.S.K.'nin bugün içinde bulunduğu krizin bir bahane olarak kullanıldığını söylemek hiç de zor değildir.

Yine S.S.K.'nin bugüne kadar özerk ve demokratik bir şekilde yönetilmemiş olmasının, kuruluşundan bu yana Kurumun kaynaklarına siyasi iktidarlar tarafından el konulması dolayısıyla yağmalanması (1965-1993 döneminde hükümetlerin el koyduğu S.S.K. kaynaklarının tutarı 20 milyar dolardır.) 51 yıl boyunca Kuruma tek kuruş katkısı olmayan devletin Kurumun bütün tasarruflarında söz sahibi olması, prim borçlarını affeden, yalnızca siyasi yatırımlarını

düşünerek hizmet borçlanma yasaları çıkarması sonucu Kurum hizmetlerinden yararlananlar ile bu hizmeti sunanların tümünün birlikte karşı karşıya oldukları sorunların çözümünde S.S.K.'da çalışanları örgütleyen Tüm Sosyal- Sen olarak önerilerimiz belirtilmiştir.

Vergi Daireleri yalnızca İstanbul'da 12 bine yakın personel ile vergi toplamaktadır. Türkiye düzeyinde Sigorta Müdürlüklerimizde çalışan personel sayısı ise 16.000'dir. Sigorta Müdürlüklerimizde çalışanların % 80'den fazlası mevzuat hükümleri ve diğer yan hizmetlerle uğraşmak durumundadır. Sigorta Müdürlüklerinde bir memura 5.000 işveren dosyasının düştüğü düşünülürse Kurum'da çalışan personel sayısının artırılması ve sağlıklı bir şekilde otomasyona geçilmesi gerekmektedir.

S.S.K. Denetim elemanlarının sayısı artırılmalıdır. Sigorta Müdürlüklerinde çalışan memurların Sigorta Müdürlükleri nezdinde işyerlerinde denetim yapma yetkileri verilmelidir.

İşçi Sendikaları Konfederasyonları tarafından yapılacak otokontrol, daha açık bir ifadeyle sendika üyelerinin işçilerin primlerinin işverence ödenip ödenmediğinin denetlenmesi /sosyal denetim sağlanması sonucu işverenler işçilerin ve sendikaların sosyal baskısı ile primleri ödemek zorunda kalacaktır.

Sosyal güvenlik sonradan satın alınan bir hak değil, zamanında alınması gereken bir haktır. Bu hakkın zamanında alınabilmesi için S.S.K. tarafından hazırlanacak bir yönetmelikte İşçi Konfederasyonları tarafından belirlenecek denetim elemanlarının sigortasız işçi çalıştıran işyerlerinde durum tespiti yapabilmelerine olanak sağlanmalıdır. Bunun sonucu olarak da sendikalar kendi işkollarındaki işyerlerinde kaçak çalıştıran işçilere sahip çıkmış olacaklardır.

Sosyal Güvenlik sosyal devlet anlayışıyla gerçekleştirilmelidir. Sosyal güvenliğin finansmanına devlet de katılmalı, Sosyal sigorta primi işçi ve işveren payı azaltılmalıdır.

Ülkemizde 8 milyon civarında işsiz olduğu söylenmektedir. Bu sayı aktif sigortalı sayısının iki katıdır. İşçi maliyetinin işverene ayrı bir yük getirmesi, (işsizliğin yoğun olması, alternatif işçi bulunması) ve prim oranlarının yüksek olması kaçak işçinin artmasına neden olmaktadır. Oysa prim oranları düşürü-

lürse her şeyden önce işveren açısından işçi çalıştırılması, özendirici olacaktır. İşçi maliyetinden işveren kaçmayacaktır. Bu nedenle de Prim oranları ile ilgili yeni yasal düzenleme yapılmalıdır.

İsteğe bağlı sigortalılıkta ödenen malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortası priminin kanunun öngördüğü süre içinde yani ait olduğu ayı takip eden ayın sonuna kadar Sosyal Sigortalar Kurumu'na ödenmesi gerekmektedir. İsteğe bağlı sigortalılık sadece malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortasını kapsamaktadır. Diğer sosyal sigorta türleri (işkazası ve meslek hastalıkları, hastalık ve analık sigortaları) isteğe bağlı sigorta kapsamında değildir. Ne yazık ki, emekli aylığı bağlandıktan sonra da sigortalılar sağlık yardımlarından faydalanabiliyorlar. Bu anlamda isteğe bağlı sigortalılık kapsamına malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortasının yanısıra hastalık sigortasının eklenmesi gerekmektedir.

Sosyal güvenlik devlet politikası haline getirilmiştir. Siyasi iktidarlar sosyal güvenlik kapsamında olan 25 milyon vatandaşı oy potansiyeli olarak görmemelidir.

S.S.K, karşılığında prim almadığı sosyal risklerden sorumlu tutulmamalıdır.

1946 yılında yürürlüğe giren 4792 sayılı Kuruluş Yasası'nın 1. maddesinde Kurumun idari ve mali açıdan özerk olduğu belirtiliyor. 1946 yılındaki özerkliğin 1997 yılında olduğuna inanmıyoruz. 1946 yılında kurum çok daha özerkti, kararlarını daha bağımsız, daha rahat alabiliyordu, ama son yıllarda Kurumun kendi bünyesinde karar alma süreci sona ermiştir.

S.S.K. Genel Kurulları her yıl yapılırken, aynı zamanda ibra organı görevi görürken, bu görevi şimdi T.B.M.M KİT Komisyonu yerine getirmektedir. S.S.K. Genel Kurulları her yıl toplanmalı ve önemli konularda karar ve ibra yetkisi tanınarak, danışma organı olmaktan çıkarılmalıdır. S.S.K. Yönetim Kurulu genişletilerek, tümüyle Kurumdan hizmet alanların temsilcileri ile Kurum çalışanlarının temsilcilerinden oluşturulmalıdır. Ancak bu durumda Kurumun yönetiminin demokratik ve özerk olduğu iddia edilebilir.

Asgari ücret, iki çocuklu bir ailenin insanca yaşamasına yeterli düzeyde olmalı ve altı ayda bir enflasyona ve ekonomik büyümeye endeksli olarak

arttırılmalıdır. Asgari ücretten vergi kesilmemelidir. Asgari Ücret Tesbit Komisyonu demokratik bir yapıya kavuşturulmalıdır.

Devlet sosyal güvenliğin finansmanına katkıda bulunduğu oranda S.S.K. Yönetiminde temsil edilmelidir. Sosyal güvenlikteki finansman açığının kapatılması için S.S.K. gayri menkullerinin satışı yoluna gidilmemelidir. S.S.K. Sağlık Teseslerinin sağlık işletmesi haline getirilerek özelleştirilmesi girişimlerine son verilmelidir. Bu konuyu açtığımızda Türkiye'de Sosyal Güvenlik Sisteminin krizde olduğu gözardı edilemez bir gerçektir. Bu çerçevede Sosyal Güvenlik, bir bütün olarak tartışılabilir. Tartışılmaz konu sağlıktır. Sosyal Güvenlik hizmetinin içinde olan sağlık hizmeti bir kamu hizmetidir. Sağlık hizmetinin piyasa tarafından sunulması halinde ihtiyaç duyanlar bu hizmetlerden gelir düzeylerine göre yararlanacaklardır. Gelirin kesilmesi ya da azalması bu hizmetlerin de kesilmesi ya da azalması anlamına gelecektir.

Hizmet talebinin fiyat esnekliği sifıra yakın olduğu için sağlık hizmetlerinin fiyatı sürekli artacaktır. Hizmet farklılaştırması yapılacağı için hizmetlere fiyat, nitelik vb. yönlerden bir standart getirilmesi ve denetlenmesi güç olacaktır. Çünkü bir insanın bu hizmeti satın almaktan vazgeçmesinin bedeli, sağlığından vazgeçmesi demektir. Dolayısıyla bu piyasada fiyat rekabeti işlemeyecektir. Fiyat rekabeti yapılması halinde ise, hizmetlerin niteliğinde düşüş olacaktır. S.S.K.'nın sağlık tesisleri iktidardaki siyasal partilerin çıkarları doğrultusunda yönetilmek istenen birer aralık olarak sermayeyi desteklemek amacıyla kullanılamaz. En kısa sürede S.S.K. hastaneleri özerk bir yapaya kavuşturulmalıdır. Ayrıca S.S.K. Hastanelerinde uygulanmakta olan surtime uygulaması kaldırılmalıdır.

İşsizlik Sigortası: Kendi iradesinin dışında işini kaybedenlere geçici bir süre, önceki gelirlerinin korunması ve onun bir bölümünü karşılayacak şekilde geliştirilmiş bir program olarak değerlendirilmesi gerekir. Kısacası; işsizlik sigortası önce işini iradi bir biçimde değil, gayri iradi diyeceğimiz, yani kendinin dışındaki faktörlerle kaybedilmesi sonucu, o kişinin gelirini devam ettirmek için en büyük acı olan işsizliğin acısını ona ve ailesine en az hissettirmek için geliştirilmiş sosyal içerikli bir programdır.

Bu çerçevede İşsizlik sigortası kurulurken, işgücü

maliyetlerini de azaltıcı tedbirleri birlikte almak gerekir. İşverene istihdam imkanı yaratan kitleye işgücü maliyetini azaltıcı tedbirler getirilmesi gerekir. Bu nedenle Tasarrufu Teşvik Fonundan vazgeçerek yerine işsizlik sigortasıyla ilgili primleri ve o maliyetleri ekleyerek işsizlik sigortasını gerçekleştirilmiş olacaktır. Kısaca işsizlik sigortası ve iş güvencesi yasası çıkartılmalıdır.

S.S.K. kendi finans gurubunu oluşturmalıdır.

Sandık, demek, vakıf ve benzeri kurumların tasfiyesi sonunda, iştrakçilerinin tüm sorumluluğu S.S.K.'ya yüklenmelidir.

Cezai hükümlerin caydırıcı olarak düzenlenmesi gerekmektedir.

Ne yazık ki, özelleştirme eğiliminin dışında kalan bir çok kişi ya da kurum iyi niyetli bir yaklaşımla emeklilik ve prim ödeme gün sayısının artırılmasını istemektedir. 40 yaşında emekli olduğu yönündeki iddia gerçekçi değildir. S.S.K.'nın ağırlıklı emekli olma yaşı 50 ve üstüdür.

Devlet sosyal güvenliğe katkı yapmadıkça işsizlik sigortası ve iş güvencesi kabul edilmedikçe emeklilik yaşının yükseltilmesini kabul edemeyiz. Emeklilik yaşının yükseltilmesi, Türkiye'de ortalama yaşam beklentisi ve istihdam koşulları gözönüne alındığında, çalışanların büyük bir bölümü emekliliğe hak kazanamama tehlikesiyle karşı karşıya kalacaklardır.

Sosyal Güvenlik Sisteminin krize girmesinde prim ödeyerek sosyal güvenlik hizmetinden yararlananların hiçbir suçu yoktur. Sistemin krize girmesinin esas sorumluluğu sermaye yanlısı politikaları uygulayan devlettir. Dolayısıyla krizden kurtulmak için de sorumluluk devlete düşmektedir. Dünyanın hiç bir uygar ülkesinde sadece çalışanların ve işverenlerin ödediği primlerle işleyen sosyal güvenlik sistemi yoktur. Sonuç olarak; Devletin katkı yapmadığı bir ortamda Sosyal Sigortalar Kurumu'nun sorgulanması yanlıştır.

Sosyal Güvenlik konusundaki çözüm, ekonominin geneli üzerine bir tartışmayı zorunlu kılmaktadır. Konunun tarafı olan tüm ücretli çalışan grup temsilcilerinin örgütlerinin içinde yer alacağı bir tartışma olmadıkça konunun çözüme kavuşturulması mümkün değildir.

"Herkes sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Devlet bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alır ve teşkilatı kurar."

Anayasa Madde:60

Selma GÜRDAL,
Bağ-Kur Temsilcisi

Bağ-Kur ile ilgili çalışmalara öncelikle Bağ-Kur'un tanımı yapılarak başlanması yerinde olur. Kurumun özünün bilmeden sorunu veya çözümleri tespit etmek olası değildir.

Bağ-Kur esnaf ve sanatkarlar ve diğer bağımsız çalışanların sosyal sigortalar kurumudur. Esnaflarla birlikte işsizler, evhanımları, tarım işi ile işigal edenler, Türkiye'de ikamet eden Türk asıllı yabancı uyrukluları sosyal güvenlik şemsiyesi altına almıştır.

Bu nedenle Bağ-Kur kapsamında çok farklı kesimler geniş bir yelpaze oluştururlar.

Bağ-Kur 02.09.1971 tarih ve 1479 sayılı yasa ile kurulmuş kanunun sigortalıla ilgili hükümleri 01.10.1972 yılında bütün yurtda uygulamaya konulmuştur.

Bugün halen 2.844.310 aktif sigortalıya (1479 ve 2926 sayılı yasaya göre toplam aktif), 1.327.542 pasif sigortalıya (1479 ve 2926 sayılı yasaya göre emekliler) ile 242.343 ölüm dosyasına (yine 1479 ve 2926 sayılı yasaya tabi iken, vefat eden sigortalılarımızın hak sahipleridir ki, bugün bu sayı 384.280) hizmet vermektedir.

Bağ-Kur kurulduğu dönemde toplumun geniş bir yelpazesini oluşturan kesimin sosyal güvenlik ihtiyacından doğarak kurulmuştur. Bugüne kadar da uygulamalarda kendisini gösteren eksiklikler, yanlış-

lıklar ve aksamalar ek kanunlar ve düzenlemelerle giderilmeye çalışılmıştır.

Örneğin ilk kurulduğunda sadece meslek kuruluşlarında kayıtlı olanları kapsıyorken, sonradan bunlara vergi dairelerinde kayıtlı olanlar, isteğe bağlı sigortalılık kapsamında ev hanımları işsizler, daha sonra tarım kesiminde çalışanlar da eklenmiştir.

İlk kurulduğu yıllarda sağlık sigortası yokken, daha sonra yaşlılık, malüllük ve ölüm sigortası ile birlikte 01.01.1986 yılından itibaren 3 yıllık süre içinde aşamalı olarak sağlık sigortası Türkiye genelinde uygulamaya alınmıştır.

Sağlık hizmetleri karşılığı, sağlık primi olarak çalışanların primlerine eklenmiş, emeklilerden ise, sağlık keseneği adı altında aylıklarından kesilmektedir.

Diyebiliriz ki, Bağ-Kur çalışanıyla, emeklisiyle, ölen sigortalıların hak sahipleriyle, halen çalışanların sağlık hizmetlerinden yararlanan yakınlarıyla birlikte yaklaşık 12 milyon nüfusu kapsamına almıştır.

Nasıl ki, S.S.K. işçilerin primleri ile kurulmuş ve gelişmiş bir kurum ise, Bağ-Kur'da kapsadığı kesmin primleriyle kurulmuş ve gelişmiş bir kurumdur.

Bağ-Kur'un tanımından sonra sorunları ve çözüm önerilerini ana maddelerden çok, sorunların kaynakları ve genel sosyal güvenlik sistemlerindeki gelişmeler ışığında değerlendir-

mek ve çözüm önerilerini paragraflarda sorunlarla birlikte vermek sanırım biraz daha derli toplu bir anlatımı sağlayacaktır.

Ülkemizin ekonomi kurumlarının oluşması ve gelişmesi gibi (örneğin, sanayi devriminin bizde gerçekleşmemesi gibi) sosyal güvenlik kuruluşlarımızda gelişmiş kapitalist ülkelerde ve bu kurumlar kurulup, epeyce geliştikten sonra bu ülkelerin bir uzantısı olarak kurulmuşlardır.

Elbetteki, sosyal güvenlik kuruluşlarına potansiyel bir ihtiyaç vardı. Ancak sosyal güvenlik için bu kurumların kapsadığı kesimden bu hakları için bir mücadele sözkonusu değildir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde, sosyalist sistemin varlığı ile birlikte oluşan sosyal devlet olgusunun bize en kısır haliyle yansımalarıdır. (Örn. sendikalar)

Gelişmiş kapitalist ülkelerde sosyal güvenlik baştan beri sosyal devlet olgusunun bir parçası olarak düşünülmüş ve bundan yola çıkarak devlet bu kurumların finansmanına katkıda bulunmuştur.

Bizim ülkemizde ise, (T.C. Emekli Sandığı hariç) yakın tarihe kadar devlet katkısı olmadan, sosyal güvenlik kuruluşlarımız kendi primleri ile kendi finansmanını sağlamaya çalışmışlardır.

Bununla birlikte devlet katkı sunmadığı gibi, bu kurumları birer fon kaynağı olarak ele almış ve bu ku-

rumlardan elde edilen gelirler en verimsiz şekillerde kullanılmıştır. Ayrıca yasalarla gelirlerini tasarruf etme yetkisinden yoksun bırakılan kurumlara önemli görevler yükleyerek, bu kurumları işlemez hale getirmişlerdir. Burada şunu çok açıkça görebiliriz. Devlet sosyal devlet politikasını uygulamalarıyla, sosyal güvenliği finanse ederek göstermiyor, sosyal güvenlik kuruluşlarının fonlarıyla sosyal devlet ilkesini yerine getirmeye çalışıyor. Diyebiliriz ki, milyonlarca insanın ücretinden, gelirlerinden elde edilen prim gelirleri devlet tarafından kaynak olarak görülmekte. Bu kurumların devlet tarafından beslenmesi gerekirken, devlet bu kurumlardan beslenmektedir.

Bu kurumların idari ve mali özerkliği mutlaka sağlanmalı. Ayrıca fonların verimli alanlarda kullanılması için gerekli önlemler mutlaka alınmalıdır.

Bu kadar istismara rağmen Kurum, 1991 yılına kadar kendi öz gelirleri ile giderlerini finanse etmiştir. 1991 yılından itibaren devlet katkısı sağlanmışsa bile bu katkının % lik payı hem çok düşüktür, hem de kurumun gelirlerinin politik kurumlar tarafından kötü kullanılması sonucu oluşan zararları karşılamaktan yoksundur.

Devlet "sosyal devlet" ilkesini taşıyorsa, bu görevini sadece sosyal güvenlik kurumlarını kurmakla yapmaz. Bu kurumları kurar ve finans eder.

Kurumun gelirlerinin büyük bir bölümünü de primler oluşturmaktadır. Primlerin kaynaktan kesilmesi gibi bir durum Bağ-Kur için söz konusu olmadığından prim tahsilatı açısından da çeşitli sorunlar yaşanmaktadır.

Primlerin tahsili için sağlık hizmetleri bir miktar etkili olmuştur. Çünkü borcu olan sigortalıya sağlık kartesi verilmiyor, vizitesi yapılmıyor. Primlerini ödemeyen sigortalının sağlık hizmetlerinden yararlanması-

nın önü kesilerek, etkin prim tahsili sağlanmaya çalışılmaktadır.

Kurumun gelirlerinin kısıtlı olduğu düşünüldüğünde doğru ve gerekli bir önlem gibi görünebilir. Ancak sağlık ve yaşama hakkı en temel insan hakkı olarak düşünüldüğünde bu tür bir önlem yanlıştır. Paran varsa borcunu yatır ve sağlık hizmetlerinden yararlanır. Paran yoksa borcunu olsun ama ölebilirsin, tedavini yaptıramazsın sonucunu getirir.

Bunun için sosyal yardımlar ve sağlık harcamalarına devlet katkısı mutlaka sağlanmalıdır. Çünkü yaşama hakkı en temel insan hakkıdır.

Burada şunu da belirtmekte fayda var. Emekli aylıkları gibi giderler için, periyodik olarak girdinin olması gerekir. Yani düzenli prim ödemeleri gerekir. Prim ödenmesinin düzenli hale getirilmesinin bir yolu toplumsal bilinçten geçiyor. Kişi gelecek kaygısıyla primlerini yatırması gerektiğinin bilincinde olmalı.

Zorla, yasayla, cezayla prim ödetirilmeye çalışıldığında elbette primini ödemek istemeyenler bunun zaten bir yolunu bulacaktır.

Ancak kurum cazip hale getirildiğinde insanların prim ödemesinin yolu açılır.

Bir başka yöntemde prim tahsili şeklinde kolaylık olabilir. Bu da yerleşim alanlarında en geniş şekilde örgütlenmiş olan maliye kurumlarıyla ortak çalışılabilir.

Kişilerin banka hesaplarından Bağ-Kur hesaplarına otomatik ödeme yoluyla tahsilat koşulları sağlanmaya çalışılabilir.

Ayrıca ödenen prim tutarları ile birlikte ödenen emekli aylıkları güncelleştirilmeli ve bugünkü yaşam koşullarına uygun hale getirilmelidir.

Tarım sigortalılarının durumu daha da vahimdir. Tarım sektörünün temel özelliği yılın belli dönemlerinde hasattan gelir sağlanması nedeniyle prim tahsilinde gerekli etkinlik sağlanamamaktadır. Tarım kapsamındaki

sigortalılar katsayıların belirlendiği dönemlerde (son yıllarda sırasıyla 6'şar aylık, 3'er aylık ve tekrar 6'şar aylık dönemler) ödeme yapmaları gerekir.

Prim ödemesini zamanında yapmayan tarım sigortalısına gecikme zammı ve faiz uygulanmaz. Ancak ödeme yapmadığı geçmiş dönemlere ait prim borçları o günün primleri üzerinden değil, hesap tarihindeki prim tutarları üzerinden hesaplanır. Bu da tarım sigortalılarına çok fazla miktarlarda borç yüklemektedir. Bu bazan sigortalıların maddi gücünü kat kat aşmaktadır.

Tarım kapsamındaki sigortalılardan sağlık primi alınmamakta ve sağlık hizmeti verilmemektedir. Bu büyük bir eksikliklerdir.

Ayrıca Tarım kapsamındaki sigortalılarımıza askerlik sürelerinin borçlanması hakkı sağlanmalıdır.

Ayrıca isteğe bağlı sigortalılarımızın yararlandığı borçlanma hakkından, belli yaş sınırı ile tarım sigortalılarımızda yararlandırılmalıdır.

Sosyal güvenlik kapsamına geç alınmış olmaları nedeniyle bu alandaki yaşlı sigortalılarımızın yaşamı güvence altına alınmış olacaktır.

Kurumun daha rahat ve etkin çalışabilmesi için diğer sosyal güvenlik kurumlarıyla denk hale getirilmeli ve idari mali özerklik sağlanmalıdır. Böylece politik çekintisi olmayan kurum kendi işlevlerini rahat yerine getirecektir. Bu sorun özellikle kaynakların kullanımına yansımaktadır.

Bir başka sorun da personel yetersizliğinden halen yürürlükte olan işlemler sağlıklı olarak yürütülememektedir. Toplam 6009 kadrodan 1512'si (322 merkez, 1190 taşra) boştur.

Sigortalılara doğrudan hizmet götüren taşra teşkilatlarındaki sıkıntı eleman açığı büyüdüğünde daha da fazladır. Az sayıda elemanla en verimli ve en etkin iş yapılmaya çalışılmaktadır.

ÖZELLEŞTİR. (ME) (ÖZELLEŞTİRME)

Yasin BAYAR

Ankara Şube Mali Sekreteri

Devletin en önemli kaynaklarından biri olan vergilerin yanına bugünlerde bir de "özelleştirmeden elde edilecek gelirler" kalemi eklendi. Halkın ödediği vergilerden tasarruf edilerek oluşturulan KİT'ler bugün ekonominin kamburuymuş gibi gösterilerek IMF ve Dünya Bankasının, yabancı sermayenin baskısı sonucu bir grup kapitaliste haraç mezat satılmak isteniyor. KİT'ler zarar ediyor gerekçesiyle bir an önce birilerine peşkeş çekilmeye çalışılıyor. Oysa hepimiz biliyoruz ki; ülkemizin gelişmesinde, kalkınmasında KİT'ler motor görevi yürütmüş, özel sektörün gelişmesine de öncülük etmiştir. Bu kuruluşlar gerçekte zarar etmemekte, yıllardır siyasilerin arpalığı olarak kullanılmasından dolayı zarar ettirilmektedir. Seçimlerde, milletvekili, belediye başkanı v.b. görevlere seçilemeyen siyasiler; bu kuruluşlarda, Genel Müdür, Yönetim Kurulu üyeliği v.b. görevlere atanarak, buralardaki kadrolar, iktidardaki partilerin yandaşlarının doldurulup kadroların şişirilerek, oy deposu olarak görülmekte, bunun sonucunda da bu kuruluşlara zarar ettirilmektedir. Bu kuruluşlar, ülkede yaşayan herkesin malıdır. Siz kimin malını kime satıyorsunuz. KİT'lerin özelleştirme adı altında satılması, bir çiftçinin tarlasını traktörünü satın; sattığı kişinin işçisi olarak çalışmasına benziyor. Tarlanızı, tarım aletinizi satarak, nasıl toprağınızı işleyeceksiniz (!)

Hastaneler, ortaöğretim kurumları, üniversiteler, sosyal güvenlik kuruluşları asla özelleştirilemez. Özelleştirmeye bu ülkede yaşayan bütün emekçilerin karşı çıkması gerekmektedir. Sayın Tansu Çiller'in deyimi ile hastaneler işletme, hastalar müşteri olacakmış. Bu sözü söy-

leyen kişi büyük bir gaflete düşmüştür. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti, Anayasamıza göre, "Sosyal bir hukuk devleti"dir. Bu ilkeye göre devlet; sağlık, sosyal güvenlik, eğitim, güvenlik gibi zorunlu hizmetleri yapmak zorundadır. Eğer bu asli görevlerini devlet yapamıyor da özelleştirelim de birileri bu hizmetleri daha iyi ve karlı bir biçimde yapsın diyorsa, o zaman ortada devlet yok demektir.

Yine Anayasamızın 60. maddesinde "T.C. sosyal bir hukuk devletidir. Devlet sosyal güvenlik hizmetlerini yerine getirecek kurum ve kuruluşları kurar ve işletir." denilmektedir. Sosyal Güvenlik Kuruluşlarından özellikle SSK'nın özelleştirilmesi ya da mal varlıklarının satılması sosyal devlet ilkesine aykırılık teşkil etmektedir. Yarım asırlık bir sürede emekçilerin alınterlerinin karşılığında, oluşturulan SSK mal varlıkları bugün birilerine satılmak istenmektedir. Peki neden SSK, hiç düşündünüz mü? Battı, batıyor denilen SSK'nın hesabına ayda ortalama banka kanalıyla 50 trilyon para girmektedir. Bu paralarla yıllarca SSK Kurumundan düşük faizli olarak hazine bonusu alınmış, kısacası düşük faizli olarak devlet tarafından kullanılmıştır.

Şimdi bu paranın rantı 30'a yakın özel, 5 kamu bankası tarafından kullanılmaktadır. SSK'nın bütçesi Türkiye'nin genel bütçesinin 1/4'ü kadardır. Menkul, gayrimenkul mal varlığıyla, 70 bin çalışanıyla Türkiye'nin en büyük kuruluştur. 4 milyon aktif sigortalısı, ortalama 2,5 milyon emeklisi ve aileleriyle birlikte 30 milyon insana hizmet vermektedir. Bütün bunlar gözönüne alındığında, SSK'nın birilerinin iştahını kabarttığı açıkça görülmektedir. SSK halkındır, satılamaz.

Devlet sağlıklı, iyi eğitim görmüş bütün bireylerini sosyal güven-

liğe kavuşturmuş bir nesil yetiştirmek zorundadır. Eğitim, Sağlık, Sosyal, Güvenlik Kuruluşlarının biran önce özelleştirilmek istenmesindeki sebep, kapitalistlerin buralardaki rantı elde etmek istemelerindedir. Eğitimden sağlıktan, güvenlik ve sosyal güvenlikten kar elde etmek istemelerindedir. Bu hizmetlerden kar elde etme düşüncesi halkın eğitim, sosyal güvenlik gibi temel haklarına önem verilmeyip, bu haklarının ipotek altına alınması anlamına gelmektedir.

Eğitim, sağlık, sosyal güvenlik, barajlar, fabrikalar, yollar özelleştikten sonra ne olacak? Korkarım sıra iç ve dış güvenlikte güvenlik harcamaları çok oluyor gerekçesiyle, güvenlik hizmetlerinin de özelleştirilmesine gelmez. Milli savunma giderleri çok fazla öyleyse, Güneydoğu sınırlarımız Almanya, Suriye ve Irak'a, Doğu sınırlarımız Ermenistan, İran'a Batı sınırlarımız Yunanistan, Bulgaristan'a; Karadeniz'in güvenliğini Ruslara; Akdeniz ve Ege'nin güvenliğini Fransız İngiliz ve İtalyan'lara, Amerika'lılara ihale edelim. Hem böylece bir dünya devleti oluruz. Savunma harcamalarımız azalır. Buradan sağlanacak gelirlerin içerideki çetelerimize paylaşırız. Ayrıca, AT'ye girmek için uğraşmamıza gerek kalmaz kendiliğinden girmiş oluruz.

Ülkenin içinde ya da dışında devletin malına göz dikenler, özelleştirilecek kurumlara verecek paraları varsa, neden bunu yeni yatırımlara dönüştürmüyorlar? Madem ki bu insanların sermayeleri var, bu sermaye ile halkın malını satın alacaklarına, yeni işyerleri açsınlar; devletin ve milletin malı da yerinde dursun.

HASTANELER HALKINDIR SATILAMAZ

SSK BİZİMDİR ÖZELLEŞTİRİLEMEZ

PARALI EĞİTİME HAYIR EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ

ÖZELLEŞTİRMEYE HAYIR

Gibi sloganları özelleştirmeden vazgeçilinceye kadar alanlarda, işyerlerinde haykurmaya devam etmeliyiz.

Sızlanmak Kolaydır Sendikal Örgütlenme EMEK ve ÖZVERİ İster

Şerif MERCAN

Ankara Şb. Basın Yayın Sek.

Yaşantımızın her anında sızlanan, ekonomik sorunları için ağlamsı tavırlar gösteren ya da ekonomik, özlük haklarında uğradığı haksızlığa küfreden memurlar görmektediriz.

Örnekler çoğaltulabilir: Otobüs kuyruğunda servisi olmadığı için yollarda süründüğünü, yemekhanede adam gibi yemek çıkmadığını, ve büroda gün boyu kreş olmadığı için çocuk bakımının sorun haline geldiğini söyleyen memurlar duyuyoruz.

Araştırdığımızda memurlar arasında yalnızca yakın ama sorunlarının çözümü için yeterli çaba göstermeyenlerin sayısının oldukça fazla olduğunu görebiliriz.

Şu veya bu sorun için idareye bir başvuru yapılmış mı? Neden servis yok, neden kreş yok diye araştırma yapılmış mı? Efendim tasarruf genelgeleriyle durdurulmuş.... Neden başka kurumlarda bu haklar devam ediyor? Neden bazı devlet kurumlarında çalışanlar daha fazla kazanıyor? Neden

onların servis kreş vs. olanakları var da bizim yok?

Bu sorunlar ya bu denli akla gelmiyor ya da adam sende her kеше gelirse bana da gelir diye üzerinde durulmayıp; unutulmak üzere beynin bir köşesine atılıyor.

Sonuç sızlanmaya, yakınmaya devam. Her gün aynı plak, aynı durum kötü edebiyatı.

Peki ne yapalım?

İlk adım olarak memur sendikalarının kapısını çalalım, sendikamıza gelelim. Henüz üye değilsek üye olmak suretiyle örgütlü gücümüze güç katalım. Sadece üye olmakla da yetinmeyelim. Okuyup, araştıran yani yurt ve dünya gündemini takip eden üye olalım. Şu işyeri sorunu nasıl çözülür? Şu idari aksaklık yönetimle konuşarak nasıl yok edilir? Daha verimli çalışma ortamı için neler yapılabilir? Şeklindeki sorulara yanıt aramalıyız.

Memur arkadaşlar bir araya gelip bu sorunlar üzerinde görüş-tükten sonra yöneticilerle diyaloga geçip işyerlerinde "sorunların giderilmesi için ne yapılabilir" in çalışmasını yapmalıyız.

Yöneticiler çözmeye yanaşmıyorlarsa veya konunun boyutu işyeri düzeyindeki yöneticileri aşıyorsa; bir üst organa konunun aktarılmasında sendika olarak birlikte bir çalışma yapalım.

Sendika üyesi olmak sendika için zaman ayırmak demektir. Öğlenleri dışarıda dolaşmak veya pastane, kahve gibi yerlerde oturmak yerine düzenli aralıklarla iş-

yeri temsilciliğine uğramak yoluyla; öğle dinlencelerinde bile bir sendikal konularda kafa yormayı gerektirir.

Sendikal etkinliklere katılırken çevreden dünyayı sen mi kurtaracaksın arkadaş türünde engelliyici sorular gelebilir. Bu şekil sorulara "Evet bu dünyada bende yaşadığım için kendi çapımda dünyayı ben kurtaracağım" diyebilirdik.

Kimi yöneticiler oturun çalışmanıza bakın, sendikal eylem sizin neyinize diyebilirler. Hatta (arada bir görüldüğü gibi) sendikal çalışmaları engelleyebilirler.

İşte bu durumlarda "Benim davranışım size karşı kişisel bir tavır değil, sendikal haklarımızı kazanmak içindir." diyerek sendikamızın yanında olduğumuzu somut olarak göstermek zorundayız. İşte bu tür kararlı tutumların sonunda yöneticiler de sendikal gücümüzün farkına varacaklardır.

Anayasamızda var olan sendikal hakkımızın "Grevli, toplu sözleşmeli sendikal hak" halinde ayrıntılı yasal düzenleme olarak saptanabilmesi için üzerimize düşeni yapalım. Gücünü üyelerinden alan Tüm Sosyal-Sen'e yeni üyeler bularak gücümüze güç katalım.

1 MART'A

NASIL GELİNDİ ?

Sistemin tıkanmış olduğunu ve çözülme sürecini yaşadığını yazmaktan söylemekten bıktık. Ancak bu süreç bazılarının işine geliyor, herkes (sermaye sınıfı) kendi istediği biçimde ve çıkarları doğrultusunda şekillendirmeye çalışıyor.

Tüm Sosyal-Sen emekçileri de sözkonusu şekillendirmeden nasibini aldı. Adil düzen safsatası ile iktidar ortağı olan Refah Partisi, siyasal süreçlerinde ellerine geçen bu fırsatı kaçırmamak için, tüm hukuk tanımazlıkları ile kadrolaşmalarını tamamlayabilmek için, baskı, sürgün ve kırım yolunu seçtiler. Bu işlerini yaparken bugüne kadar görülmemiş biçimde, ülkemizde gelenekselleşen bürokrat kırımını dışında, devrimci demokrat herkesi, niteliğine bakmaksızın yerlerinden ettiler. Bir kez değil, aynı kişiyi dördüncü kez farkı illere göndererek kendilerini tatmin etmeye çalıştılar. Ancak unuttukları bir şey vardı ki, o da korku değil, kin tohumları ekiyorlardı.

Tam da bu aşamada gördük ki, baskılar, kırımlar, hukuk tanımazlıklar tüm emekçilere uygulanıyor. Başkanlar Kurulu kararı ile oluşturulan Baskı ve Sürgünleri İzleme Komitesi, sürgün broşürümüzde detaylı bir biçimde açıklanan nedenlerden yola çıkarak, sözkonusu gidişata dur demenin, sesimizi duyurmanın gerektiği inancıyla aynı işyerlerinde örgütlü bulunan diğer örgütlerle biraraya geldi. SES, TTB ve Emekli-Sen emekçileri ile etkili bir güç olabilmek, belli ölçülerde de olsa müdahale edebilmek için yapılan periyodik toplantılar sonucu SES ile birlikte 1 Mart'ta TTB ve Emekli-Sen'in desteklediği "Sürgünle Kadrolaşmaya, Balyozla Özelleştirmeye, Çeteyle Suskunlaştırmaya Karşı İnsanca Yaşam Yürüyüşü" kararı alındı.

Tabi ki, bundan rahatsız olanlar vardı. Yürüyüşümüzü engelleyebilmek için son bir hafta sürekli

Genel Merkezlerimiz üzerinde baskı kurarak, bizlere gözdağı vermeye çalışarak yer göstermeye, bizleri ikna etmeye çalıştılar. Ancak kararlı tutumumuz karşısında yapabilecekleri pek bir şey yoktu. Savunumları ise çok komikti, ha Kızılay'da, ha Tandoğan'da ne fark eder...!!

Emekçiler 1 Mart'ta sürgün politikalarına karşı ciddi bir kamuoyu oluşturmayı hedeflerken gündemini MGK muhtirasına ayırmış, haklı taleplerimizi

lır, o zaman sesimizi duyurabileceğimiz ikinci bir kişi kalmadığında çok geç kalınmış olmayacak mı?

Alınan karar onaylanır ya da onaylanmaz, ancak kurumsallaşmanın gereği uygulanır, sonrasında eleştirilir. Gözden kaçırılmaması gereken diğer bir husus da, 1 Mart'ta fiili ve meşru mücadele için yeni bir başlangıç yaratılmıştır. SES emekçilerinin özverileriyle şu kanıtlanmıştır ki, özgücüne güvenildiğinde başarılamayacak hiç bir iş yok-

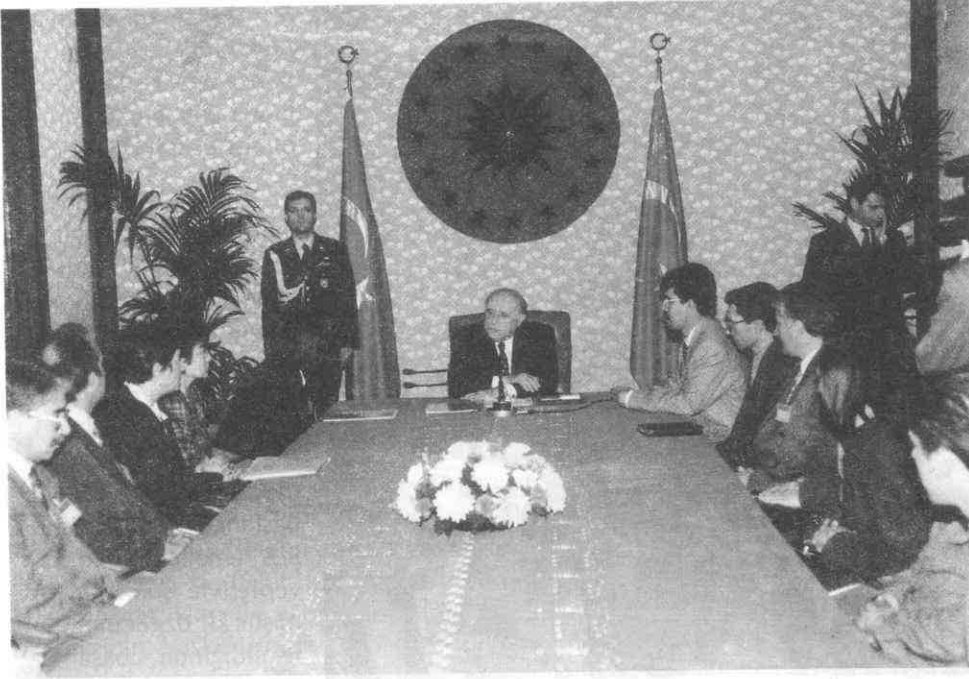
Hipodrom'dan Sıhhiye'ye kadar haykırışımızı görmezden, duymazdan gelen burjuva basını, sonraki günlerde, MGK'nın şeriata karşı duruşunu kamçılamak istercesine gazetelerinde konuyu günlerce işlediler. 32. Gün'le görsel basına taşıldılar. Bu diğer işkollarındaki benzer uygulamaların da deşifre edilmesine neden oldu.

tur. Unutmayalım ki, biz sadece insanca, özgürce, demokratik bir ülkede yaşamak istiyoruz. Yıllardır haykırdığımız ve hep duymazdan gelinen olayların bir trafik kazasıyla ortaya çıkmasını istemiyoruz.

Burada anlatmak istediğimiz 1 Mart Ankara Yürüyüşünün kamuoyu yaratmak açısından hedefine ulaştığıdır. Ancak Tüm Sosyal-Sen kitlesinin istenilen çoğunlukta olmaması beraberinde bir çok soruyu getiriyor. Sendikal örgütlülük ve bilinç anlamında üyelerimizle enine boyuna tartışılması gereken de budur.

Öncelikle şu unutulmamalıdır, papaz hikayesinde olduğu gibi bir gün sıra bize de gelebi-

CUMHURBAŞKANI ile Görüştük.

Öncelikle üyelerimiz olmak üzere örgütlü bulunduğumuz kuruluşlarda çalışan ilerici, demokrat çalışanlar ile SES (Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası) üye ve örgütlendikleri kurumlarda çalışanlara uygulanan sürgün, baskı ve kısımlara karşı müdahale oluşturabilmek için; 1 Mart Ankara Yürüyüşünden önce taleplerimizi iletmek üzere ilgili Bakanlardan defalarca randevu istememize rağmen yanıt alamamız üzerine, aynı taleplerimizi iletmek üzere Cumhurbaşkanı Süleyman DEMİREL'den görüşme talebinde bulunmuş olup, alınan olumlu yanıt üzerine 14.03.1997 tarihinde saat: 17.30'da SES Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ile birlikte Cumhurbaşkanlığı Köşkünde Cumhurbaşkanı DEMİREL ile görüşülmüştür.

Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerimizin tamamının hazır bulunduğu görüşmede; Genel Başkanımız L. Nilgün AKLAR ve SES Genel Başkanı Dr. Veysi ÜLGEN konuşmalarında sosyal güvenlik ve

sağlık, sosyal hizmetler çalışanlarının sorunlarına değinmişlerdir.

Veysi ÜLGEN konuşmasında özetle "Anti-demokratik uygulamalara son verilmesini, TİS ve Grev hakkı içeren sendikal taleplerimizin gerisinde bir sendika yasasının kabul edilmesinin imkansız olduğunu belirterek, çalışanların mesleki özlük sorunları ile, sağlık sorunlarının aldığı boyutun 14 Mart'ın sağlık emekçileri için Tıp Bayramı olmaktan çıkarıldığını ifade ederek, sağlıktaki özelleştirmeye girişimlerinin çalışanlar üzerindeki etkilerini dile getirerek konuşmasını tamamlamıştır.

Genel Başkanımız L. Nilgün AKLAR ise; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve bağlı kuruluşlarında yaşanan ırkçı ve şeriatçı kadrolaşmaya dikkat çekerek, özellikle üyelerimize uygulanan sürgün, ceza, siyasi ve idari baskının her geçen gün arttığını ve dur denilmesinin gerektiğini ifade ederek, ne yazık ki aynı Bakanın sendika yasasını çıkartıyorum safsatası ile kamuoyunu yanılttığını belirtmiştir. Komisyonlara sunulmak üzere olan Bakanlık tarafından hazırlanan yasa taslağının ise ILO Sözleşmeleri hükümleri ile bağdaşmadığı ortada iken, bütün bunları görmezden gelerek hazırlanan taslağın bu biçimiyle yanı grevsiz, toplu sözleşmesiz kabul edilemeyeceğini ifade etmiş ve sözlerini Cumhurbaşkanından gerek yasa ile ilgili, gerekse sürgün ve kadrolaşmayla ilgili inceleme ve gerekli müdahaleyi yapmasını talep ederek bitirmiştir.

Cumhurbaşkanı Sn. DEMİREL ise; konuları yakından takip ettiğini bilmemizi isteyerek, kendisine verilen dosyaları inceleyeceğini ve en kısa sürede sendikalarımıza bir yanıt verileceğini ifade etmiştir. Bu görüşmeden sonra Sendikamıza Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği'nden gelen yazıda (2.4.1997 gün ve 1528 sayılı) gerekli incelemelerin yapılabilmesi için dosyaların Başbakanlığa gönderildiği belirtilmektedir.

Baskı ve Sürgünlere Karşı Anlamlı Bir Çıkış

1 MART ANKARA YÜRÜYÜŞÜ

Siyami ERDEM
KESK Genel Başkanı

Kamu emekçileri bu hak gasplarına ve baskılara karşı, 8 yıllık örgütsel deneyim ve birikimle mücadelesini sürdürüyor. Önümüzde büyük ve önemli sorunlar var. Bu sorunları aşmak için kamu emekçileri 8 yıllık süreçte elde ettikleri güçleriyle fiili ve meşru mücadele hatlarında yollarına devam ediyor.

idari soruşturmalara karşılaşıyoruz.

8 yıldır süregiden bu mücadelede, güç ilişkileri oranında bazen gaspedilmeye çalışılan haklarımızı kazanıyor, bazen de yeni hak gasplarına uğruyoruz

Sendikal mücadelemiz bir yandan çeşitli baskı ve sürgünlerle etkisiz kılınmaya çalışılıyor, diğer yandan sendikalarımızın içini boşaltmayı hedefleyen mekanizmalar uygulamaya sokulmak isteniyor. Bunlardan biride son günlerde kamu emekçilerinin gündemine giren eşel-mobil sistemi tartışmalarıdır.

İlk anda ücretlerimizi enflasyon karşısında koruyacakmış gibi görülen ve bu nedenle çeşitli kafa karışıklıklarına neden olan eşel-mobil sistemi, sendikalarımızın aslı faaliyeti olan toplu sözleşme düzeninin etkisiz kılınması ve tasfiyesini hedeflemektedir.

Eşel-mobil sistemi ile kamu emekçilerinin bugüne kadarki reel ücret kayıpları gözardı edilmiş ve bunun telafisi ortadan kaldırılmaktadır. Diğer yandan gelir dağılımındaki adaletsizliğin had safhada olduğu bir dönemde, eşel-mobil ile bu adaletsizlik kalıcılaştırılmak istenmektedir.

Enflasyonun belirlenmesinde tek yetkili olan siyasi iktidarların hesap oyunlarıyla sürekli olarak enflasyonu olduğundan farklı göstermesi olanaklıdır. Bu işlem sürekli yapılmaktadır. DİE dışında enflasyon hesaplayan kuruluşların belirledikleri oranın sürekli olarak

İstikrarsız ve kaotik bir süreçten geçtiğimiz bu günlerde bir yandan hukuk dışılık düzenlendirilmeye çalışılıp, anti-demokratik uygulamalar hız kazanırken, diğer yandan kamu emekçilerinin ekonomik ve sosyal haklarına yönelik saldırılar da giderek artıyor.

Bir yandan ekonomik ve sosyal haklarımız gaspedilerek ekonomik terör uygulanıyor, diğer yandan buna karşı mücadele eden kamu emekçilerine çeşitli baskılar uygulanıyor. Devlet, bu mücadelemizi etkisiz kılmak için her yolu deniyor. Gün oluyor fiziki saldırılarla, gün oluyor adli ve

devletin hesaplamalarından daha yüksek çıkması bunun açık göstergesidir.

Ayrıca, özellikle son zamlarla çalışanlar arasında giderek farklılaşan ve açılan ücretler arasındaki makasın kapanması bu sistemle ortadan kaldırılmaktadır.

Kamu emekçilerinin toplu sözleşme hakkının yasa aracılığıyla kurumsallaştırılması mücadelesinin yoğunlaştığı bir dönemde, eşel-mobil sisteminin uygulanmaya çalışılması, bu hakkımızın kullanılmasını engellemeye yönelik bir girişimdir.

Kamu emekçilerinin 8 yıllık mücadelesini gözardı eden bu sistemin kabul edilmesi söz konusu olamaz.

Mücadelemizin daha etkili ve sonuç alıcı bir tarzda sürdürülmesinin önündeki en önemli engellerden biri örgütsel ve kurumsal yapımızın olması gereken noktada bulunmamasıdır. Oysa, artık emekleme devresini bitiren mücadelelerimiz bu sorunları açacak olgunluğa erişmiştir. Sendikal aktivistler 8 yıl boyunca önemli deneyim ve bilgi birikimine sahip olmuşlardır. Ancak bunun hayata geçirilmesinde sorunlar yaşamaktayız.

Mücadelemizin geldiği bu noktada, işyeri örgütlülüklerinin olması gereken düzeye getirilmemesi, aşılması gereken sorunların başında gelmektedir. Başarımızın temelinde işyeri örgütlülüklerimizin yaratılması yatmaktadır. Bir çok soruna kaynaklık eden bu yapılanmadaki eksikliğimizdir. İşyeri örgütlenmemizin sağlamlığı ve gelişkinliği, sendikalarımızın da güçlülüğünün göstergesidir. Sendikal çalışmanın kalıcı olmasının güvencesi buralardır. Mücadelemizi tek tek üyelere sahiplendirebildiğimiz ve sınıf bilincimizi

geliştirdiğimiz ölçüde başarı şansımız artacaktır.

İşyeri örgütlülüklerinin önemi-ne ilişkin vurgular bir süredir çokça yapılmasına karşın gereğinin yeterince yapıldığını söylemek güçtür. Ancak, bu zor ve önemli görevi yerine getirme yükümlülüğümüz devam etmektedir.

Örgütsel işleyişimizi aşağıdan yukarıya doğru sürdüremediğimiz, karar ve uygulama süreçlerine üyelerimizi doğrudan katacak mekanizmaları yaratamadığımız sürece başarılarımız güçleşecektir.

Güncel sendikal sorunlarımızdan biri de kurumsallaşmamızı tamamlayamamızdır. Üye-sendika ve sendika-konfederasyon ilişkisinin istenilen düzeyde sürdürülmediği ortadadır. Karşılıklı bilgi alışverişi tam olarak sağlanamamaktadır. Bu iletişim mekanizması tam olarak sağlanamadığı ölçüde de, bilginin merkezileşmesi ve merkezileşen bilginin aşağıya doğru aktarılması ya da çeşitli çalışmalarımızda kullanılması mümkün olmamaktadır.

Bu ve benzeri eksikliklerimiz güçlü bir hak arayışını engellemektedir. Bütün bu eksikliklerimiz giderme çabamız sürerken, kitlesel etkinliklerimizi devam ettirmeliyiz. Sürekli olarak antidemokratik uygulamalara maruz kalmaktayız. Giderek artan baskılara ve hak gasplarına karşı sessiz kalmamız söz konusu olamaz.

Bu hükümet döneminde de özellikle sürgün ve soruşturmalar alabildiğine artmıştır. Kadrolaşma çabalarına karşı duran kamu emekçileri, siyasi iktidarın baskılarıyla yüzyüze kalmıştır. Kadrolaşmanın ve dolayısıyla sürgünlerin en yoğun yaşandığı alanlardan biri Çalışma Bakanlığı ve bağlı kuruluşlardır.

Bu bakanlık bünyesinde örgütlenen Tüm Sosyal-Sen'in üye ve yöneticilerine yönelik sürgünlere, kadro değişikliğine ve sendikal örgütlülüğü zayıflatmaya yönelik diğer uygulamalara karşı, benzer sorunları yoğun olarak yaşayan, SES ile birlikte 1 Mart'ta yapılan Ankara yürüyüşü sendikal mücadelemizin önemli eylemlerinden biridir.. 1 Mart öncesinden başlayan ve Ankara yürüyüşü ile sona eren kampanya baskı ve sürgünlere yönelik önemli bir karşı çıkışın yaratılması bakımından oldukça anlamlıdır. Bu bakımdan kamu emekçilerinin 8 yıllık mücadele sürecinde bu yönüyle özel bir yere sahiptir. Bugüne kadar çok yoğun baskılarla yüzyüze kalan kamu emekçileri sürgün ve soruşturmalara karşı son dönemlerde kitlesel bir karşı çıkış bu eylemle göstermişlerdir. Bu eylem sonrasında siyasal gündemin de etkisiyle bir çok medya kuruluşunda kadrolaşma ve sürgünlere ilişkin haberlerin yapılması ve siyasal iktidarın baskılarının teşhiri sağlanmıştır. 1 Mart Ankara yürüyüşü bunun önünü açıcı bir işlev görmüştür. Bu yönüyle yalnızca Tüm Sosyal-Sen'in ve Ses'in eylemi olarak kalmamış, tüm kamu emekçilerine yönelik baskılara karşı çıkışın bir ifadesi olmuştur. Ayrıca bu eylem Mart ve Nisan aylarında diğer sendikalarımızın işkolu sorunları boyutunda yaptığı eylemlerin önünü açarak sendika üye bağının kuvvetlendirmesine ve kurumsallaşmamıza katkı sunmuştur.

Bu eylem konfederasyonumuza bağlı diğer sendikaların kitlesel destek sunmaması eylemin daha görkemli olması ve kamu emekçilerinin dayanışmasını pekiştirici nitelik kazandırılmaması hala aşmamız gereken kurumsal zaaf olarak önümüzde durmaktadır.

DEĞERLİ KAMU ÇALIŞANLARI

Dünyada 1991 yılına kadar sendikal hakların memurlar tarafından kullanılmadığı 7 ülkeden biriydi ülkemiz.

İşçi sınıfı bahar eylemleri sonucu 1990 yılında hakların mücadele ile alınacağını alanlarda göstermiş, görece olarak o günkü koşullarda ekonomik yönden işçi ücretleri memur ücretlerini üçe katlamıştı.

Yoksullaşan kamu emekçileri ekonomik-demokratik haklarının mücadele ile alınacağını siyasi gücün kendilerine hiçbir hakkı lütfetmeyeceğini anlayıp, çözümün grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların kullanımından geçtiğini geç de olsa yaşayarak gördüler. Bu süreçte kamu çalışanlarının büyük bir bölümü işveren devletin memura sendikal hak vermeyeceğini vurgularken, grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkın uluslararası boyutundan haberi de yoktu. Oysa daha dün Uganda'da öğretim görevlileri sendikaları tarafından %100 zam talebiyle greve çıkıp %30 zam alarak grevlerine son verdiler. Aynı şekilde Uganda'da doktorlar ve sağlık emekçileri sendikaları aracılığıyla taleplerini siyasi iktidara kabul ettirip grevlerini sona erdirdiler.

İLO'nun 87-98-151 sayılı sözleşmeleri ile kurulup 17-18 Haziran 1995 tarihinde 2 günlük Ankara-Kızılay eylemimizle Kızılay meydanını dolduran 200.000 kişilik mitingimizle Anayasamızın 53. maddesine adımızı yazdırıp, memurlar sendika kuramaz yasaklarını yırtıp hakların yasalardan önce geldiğini, hak verilmez alınır şiarını hayata geçirdik.

Siyasi iktidar 1997 yılı bütçesini hazırlarken Temmuz 1997 ayına kadar %30 zam öngörmüştü, kamu çalışanları %30 zamların gerçekleşmesiyle birlikte 14 Aralık 1996 Ankara-Kızılay'da ekonomik demokratik haklar mitinginde bu zamlar 150-200000 kamu emekçisiyle protesto

edilmişti. Bu miting sonucu Ocak ayında kamu çalışanlarının seslerini kırmak ve bölmek için ayıncı ek zam ortaya atılmıştır. Büyük bir ek zam verilmeyecekti. KESK'in protestoları ses getirmiş siyasi iktidar eşitsiz ek zamları gündemine koymuştur. Temmuz ayından itibaren EŞEL MOBİL sistemi bizlere dayatılmaya çalışılıyor.

Milyonlarca işsiz bulunduğu net asgari ücretin 11.000.000, emekli maaşının 23 milyon oluşu memurun 30 milyon vekilimizin 475 milyon maaş aldığı ülkemizde DİE'ye göre 4 kişilik bir ailenin harcaması 75 milyon TL yi bulurken eşel mobil sistemini kabul etmemize olanak yoktur.

Kamu çalışanlarına göre tek çözüm grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların kullanılmasından geçmektedir.

Sendikamız Tüm Sosyal-Sen geçen süreç içinde çalışanlarımız adına taraf olmuş Bakanımız Necati Çelik'e taleplerimiz sunulmuştur.

1-SSK çalışanlarına ödenen ek ödemelerin ünvanlara göre ödenmesinden vazgeçilmeli derecelere göre eşit olarak ödenmeli, Çalışma Bakanlığı Bağ Kur ve İş ve İşçi Bulma Kurumu çalışanları da ek ödemeden yararlandırılmalı.

2-SSK da uygulanan ücretli, ücretsiz yemek ayırımına son verilmeli tüm çalışanlara ücretsiz yemek uygulamasına başlanmalıdır.

3-İkramiyelerde taban ve kıdem aylıkları katılarak hesaplanmalı, Çalışma Bakanlığı çalışanlarına da ikramiye ödenmelidir.

4-Kadrosuzluk yüzünden terfi edemeyen binlerce memurun kadro sorunu çözülmelidir.

5-Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığında yaşanan sürgün ve kıyımlara son verilerek, çalışma banışı sağlanmalıdır.

Yaşanan tüm olumsuzlukları çözmek elimizdedir. Ekonomik demokratik haklarımızın kazanılması için biricik gücümüz örgütlenmek birlikte mücadele etmektir. Egemen güçlerin böl parçala yönet oyunlarına gelmeden daha fazla mücadele daha fazla hak için, mücadeleye çağırıyoruz.

Yaşasın TÜM SOSYAL-SEN

**TÜM SOSYAL-SEN.
ZONGULDAK ŞUBESİ**

**Cumali ÖZGÜN Şube Başkanı
Ayşe BEKTAŞ Şube Sekreteri**

HUKUK Savaşımız

KESK eylemleri ile ilgili üyelerimize yönelik açılan soruşturma ve davalara ilişkin bilgi :

8 Haziran 1996 tarihinde KESK GYK'sının almış olduğu karar gereği Galatasaray Lisesi önünde yapılacak olan basın açıklamasına katılmak üzere İstanbul'a giden Genel Merkez üyelerinden Genel Başkan L. Nilgün AKLAR, Genel Sekreter Yıldız ALTUNEL, Basın-Yayın Sekreteri Dilsiraz KOÇHAN, Hukuk Sekreteri Tuncer TEKİN ile TİS Sekreteri Hüseyin ÇAĞLAR ve İstanbul'dan katılan pek çok üyemiz aynı gün gözaltına alınmış, 24 saat sonra ifadeleri Cumhuriyet Savcılığınca alınmak üzere serbest bırakılmıştır. Adı geçenlerin ifadelerinin alınması devam etmekte olup, henüz sonuçlanmamıştır.

-Çanakkale Şube Başkanımız Yusuf AYDIN'ın 1996/337 sayılı 2911 sayılı yasaya muhalefet ile ilgili davası beraatle sonuçlanmıştır.

-Ankara Şubesi üyelerimizden N. Tümay KENTKURAN 17. Asliye Ceza'da 96/952 sayılı 2911 sayılı yasaya muhalefet davası beraatle sonuçlanmıştır.

-Mersin Şubesi üyelerinin 6. Asliye Ceza'da 95/520 sayılı 2911 sayılı yasa muhalefet davası beraatle sonuçlanmıştır.

-Kırıkkale Şube Başkanı Kemal ER'in Kırıkkale Asliye Ceza Mahkemesi'nde görevli memura hakaret ile ilgili dava beraatle sonuçlanmıştır.

-Mersin Şubesi üyelerinin Mersin Asliye Ceza'da görülen 2911 sayılı yasaya muhalefet ile ilgili davaları beraatle sonuçlanmıştır.

Sendikal Faaliyetlerinden Dolayı İdare Tarafından Disiplin Cezaları Alan Üyelerimize İlişkin Bilgi:

-İdare tarafından savunmaları istenilip, Genel Merkezimize intikal eden soruşturmalar hukuki yönden incelenmiş olup, ilgili üyelerimize savunma metinleri hazırlanıp gönderilmiştir.

-Son zamanlarda idareler tarafından giderek artan baskılar sonucu özellikle Sendikamız üyeleri için açılan idari soruşturmalar sonucu disiplin cezası alan üyelerimizin, bu cezalarından dolayı maaşlarından kesilen ek ödeme, ikramiye vb. ekonomoik kayıplar Genel Merkezimiz tarafından karşılanmıştır. (Kırıkkale, İstanbul, Muğla gibi)

-Basına beyanatta bulunmasından dolayı idare tarafından açılan soruşturma sonucu kınama cezası alan Genel Başkan L. Nilgün AKLAR için hem kınama cezasının kaldırılması, hem de 1996 yılına ilişkin ikramiyesinin kesilmesine neden olan "İkramiye Ödenmesine İlişkin Genelgenin ilgili maddesinin iptali için iki dava açılmış olup, davalar devam etmektedir (İ.İ.B.K.'nın cevabı beklenmektedir.). Benzer konu ile ilgili (1 Mart) ikinci soruşturma aynı idare tarafından yeniden başlatılmıştır.

Örgütlü bulunduğumuz kurumlardaki gerek fiili uygulamalar ve gerekse mevzuattan kaynaklanan uygulamalar sonucu üyelerimizin uğradıkları hak kayıplarının ortadan kaldırılması için açılan davalara ilişkin bilgi:

-Ankara Şubesi Başkanı Ahmet Ersun GENÇ adına İş ve İşçi Bulma Kurumu'ndaki ödenen ikramiyelerle ilgili olarak "Yıl içindeki terfilerin ve tespit edilen asgari ücretin de dikkate alınarak sonucundan doğacak ikramiye farklarının tüm yıla yansıtılarak ödenmesi ile ilgili" Kasım 1996 tarihinde Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi'ne dava açılmış olup, devam etmektedir. (İ.İ.B.K.'nın cevabı beklenmektedir.)

-Genel Merkez Yönetim Kurulu üyesi Dilsiraz KOÇHAN adına SSK'nın İdari bölümünde çalışanların aynı kurumun sağlık tesislerinde çalışanların da olduğu gibi ücretsiz yemek verilmesine ilişkin Kasım/1996 tarihinde Ankara Nöbetçi İdare Mah-

kemesi'ne dava açılmış olup, devam etmektedir. (S.S.K.'nın 2. cevabı beklenmektedir.)

-Genel Merkez Yönetim Kurulu üyesi Yıldız ALTUNEL adına SSK'da ödenmekte olan ikramiyelerle ilgili olarak "Taban ve kıdem aylığı dahil edilmeden hesaplandığı ikramiye hesabının işleminin iptali için Kasım/1993 tarihinde yine Ankara Nöbetçi İdare Mahkemesi'ne dava açılmış olup, devam etmektedir. (SSK.'nın 2. cevabı beklenmektedir.)

-Ankara Şube Başkanı Ahmet Ersun GENÇ adına İş ve İşçi Bulma Kurumu'nda 1997 yılında Ramazan nedeniyle öğle yemeği verilmesi uygulamasının İdare tarafından kaldırılması nedeniyle bu uygulamanın durdurulması ve adı geçen üyemizin bu uygulamadan dolayı uğradığı zararın tazmini için maddi ve manevi tazminat davaları Şubat/1997 tarihinde açılmış olup, dava devam etmektedir. (İ.İ.B.K.'nın cevabı beklenmektedir.)

Refah-Yol iktidarının Temmuz/1996 tarihinde göreve gelmesiyle başlayan ve artarak devam eden yer değiştirme, görevden alma ile İl içi ve İl dışı sürgünlere ilişkin üyelerimizin açmış oldukları davalarla ilgili bilgi;

-Genel Merkezimize başvuran üye ve diğer çalışanlarımız sürgünleri ile ilgili dava dilekçe örnekleri Hukuk Büromuz tarafından hazırlanarak, kendilerine gerekli hukuki yardımda bulunmuştur.

-Ana Tüzüğümüzün 3/g maddesi gereği, bugüne kadar mali olanaksızlıklar nedeniyle yerine getiremediğimiz, üyelerimize yönelik sürgünlerle ilgili Sendikamız Avukatı aracılığı ile açmış oldukları davaların masrafları Genel Merkezimiz tarafından karşılanmaya çalışılmıştır.

Bundan sonraki süreçte çalışmalarımıza ışık tutacak katkı ve önerilerinizin devamını bekler, çalışmalarınızda başarılar dileriz.

**TÜM SOSYAL-SEN
Genel Merkez
Yönetim Kurulu**

BURASI TÜRKİYEM

Alana her şey var güzel ülkemde
Dar gelirim perişan geçim derdinde
Siyasiler frak makam peşinde
Siyaset batağında boğulan Türkiyem

Hani nerde kaldı helal haram
Hergün biraz daha kanar yaram
Bak pul oldu koca liram
Cumhuriyet döneminin rekorunda Türkiyem

Okumak denen şey ne güzeldir
Parasız okula gitmek zaten ezeldir
Kalkınıyoruz demek beytül gazeldir
İşsizler ordusunun istilasında Türkiyem

Çarşı pazarla zaten yok aramız
Neşter yemiş gibi kanar yaramız
Dolar markla kıyaslanmaz paramız
Kara para batağında Türkiyem
Dul yetim işçi memur perişan
Var mı bizden başka aç dolaşan
Kader bu deyip yokluğa alışan
Sokaklarında insanlar coplanan Türkiyem
Memura sendika hakkı yürek yarası
Güzel Türkiyemin bu yüz karası
İnsanca yaşamak milyonların duası
Emeği ile çalışana pranga vuran Türkiyem

Doğan'ım dile getirdi gerçeği
Tarumar ettiniz filizlenen bahçeyi
Arsızlar, Hayalciler, Çeteler doldurdu ölçeği
Arsıza Yüzsüze peşkeş çekilen Türkiyem

A.İmirDOĞAN
Amasya Temsilciliği
Tüm Sosyal-Sen Üyesi

MEMURUN ÇİLESİ

Sevgiliden mektup gelecek gibi
Siladan bir haber alacak gibi
Devlet baba dünyayı verecek gibi
Aybaşını bekler memur arkadaş

Ay sonu gelince heyecan başlar
Alır maaşını hesaba başlar
Hesapladıkça akıtır yaşlar
Üzülme geçer memur arkadaş

Taksitle mal, almak istiyor
Memurun çilesini esnaf bilmiyor
Biri biri üstüne dertler geliyor
Yığılır kalır memur arkadaş

Çileli memur yazıyor bunu
Tüm memurların dert yandığı konu
Konusamaz, savunamaz haklı olsa da
Emekli olacakmış memur arkadaş.

Murat AYYILDIZ

Tüm Sosyal-Sen Van İl Temsilcisi

SENDİKAMIZ

Tam altı yıl önce demokratik mücadelemiz,
Ümidimizi, sabrımızı hiç yitirmedik
Memurun sesiyle günden güne güçlenip,
Sabrımızın sonunda sendikamıza eriştik.
Olmadık memurun alınına kara bir damga,
Susmayıp dile geldik haksızlığın karşısında,
Yürüdük, oturduk, alkış tuttuk yağmur altında
Ankara mesken oldu İzmit'e Kars'a İstanbul'a
Lafa değil azmimizle yürüttük bu mücadeleyi,
Sendikamız için tırnaklarımızla kazdık temelleri
En sonunda çabamızla bu noktaya ulaştık,
Ne kadar da yakınlaştı Grevli Toplu Sözleşmeli Sendika Yasamız.

Belgin TEKİN

Tüm Sosyal-Sen Kocaeli Şubesi
İş Yeri Temsilcisi

TÜM SOSYAL-SEN

5 Yaşında

Dünyadaki kapitalist gelişme ile ortaya çıkan ilk sendikal örgütlenmeler fiili ve meşru mücadeleler sonucu kendilerini kabul ettirmişlerdir. Ülkemizde kamu emekçileri tarihte emsali az görülen bir direniş hareketi yürütmüş, sendikal hak ve özgürlüklerin kazanımı ve kullanımı için yürütülen bu mücadele demokrasi mücadelesinde yerini bulmuştur.

Sendikamız Tüm Sosyal-Sen (Tüm Çalışma ve Sosyal Güvenlik Çalışanları Sendikası) 241 kurucu üye ile 11 Mayıs 1992 tarihinde kurularak bu mücadele içerisinde yerini alan Sendikamız 18 ilde şube ve 41 ilde temsilcilik olarak örgütlenme çalışmalarını sürdürmektedir.

18. Şubemiz Bursa:

6 yıldır temsilcilik olarak faaliyetlerini sürdüren Bursa Temsilciliği sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinde bundan sonra şube olarak yerini almıştır. Tüm birimlerde örgütlenen Şube Yönetim Kurulu:

Şube Başkanı	: Munise MESTAN
Şube Sekreteri	: Adil BADIR
Mali Sekreter	: Nezahet GÜLEN
Üye	: Sündüz TUNCEL
Üye	: Ramazan ATEŞ
Üye	: Şinasi TUTAR
Üye	: Hasan BAYRAM

SENDİKANIN KURULUŞUNDAN BUGÜNE YÖNETİM KURULU ÜYELERİMİZ

GEÇİCİ YÖNETİM KURULU ÜYELERİ:

(11.05.1992)

İ. Kemal Ayan	: Genel Başkan
Mehmet İpekeçi	: Genel Sekreter
Tekin Topaloğlu	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Nilgün Aklar	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri
Ülgen Akyürek	: Genel Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri
Yusuf Atay	: Genel Mali Sekreter
Tümay Kentkuran	: Genel Eğitim Sekreteri

Gülen Türkel	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
İlknur Bilgen	: Genel Hukuk Sekreteri
Serdar Oktay	: Üye
Sebahat Yenici	: Üye
Serpil Gürman	: Üye
Döne Turak	: Üye

1. Olağan Genel Kurulu: (17-18 Ekim 1992)

İ. Kemal Ayan	: Genel Başkan
Mehmet İpekeçi	: Genel Sekreter
Gülen Türkel	: Genel Mali Sekreteri
N. Tümay Kentkuran	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Ahmet Dinçer	: Genel Eğitim Sekreteri
Yusuf Atay	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
L. Nilgün Aklar	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri
İlknur Bilgen	: Genel Hukuk Sekreteri
Tekin Topaloğlu	: Genel Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri

Olağanüstü Genel Kurulu: (16-17 Ekim 1993)

Yönetim Kurulu Üyeleri:

Mehmet İpekeçi	: Genel Başkan
Şükrü Zeki Demirel	: Genel Sekreter
Gülen Türkel	: Genel Mali Sekreter
Tekin Topaloğlu	: Genel Örgütlenme Sekreteri
N. Tümay Kentkuran	: Genel Eğitim Sekreteri
Yusuf Aydın	: Genel Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri
Ahmet Hamdi Yüksel	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
Aziz Özcan	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri
Serap Şengünoğlu	: Genel Hukuk Sekreteri

2. Olağan Genel Kurulu: (15-16 Ekim 1994)

Yönetim Kurulu Üyeleri:

T. Tevfik Özdemir	: Genel Başkan
Hüseyin Yaprak	: Genel Sekreter
Yıldız Altunel	: Genel Mali Sekreter
Yusuf Atay	: Genel Eğitim Sekreteri
Dursun Karadağ	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Kemal Eroğlu	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
Yaşar Yücel	: Genel Hukuk Sekreteri
Nurettin Farıncı	: Genel T.I.S. Sekreteri
Aziz Demir	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri

27.07.1995 M.Y.K. Toplantısı Yeni Görev Dağılımı:

Yönetim Kurulu Üyeleri:

Yaşar Yücel	: Genel Başkan
Kemal Eroğlu	: Genel Sekreter
Yıldız Altunel	: Genel Mali Sekreter
Dursun Karadağ	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Hüseyin Yaprak	: Genel Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri
Aziz Demir	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
Nurettin Farımaz	: Genel Hukuk Sekreteri
Ahmet Vural	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri

Not: Genel Eğitim Sekreterliği Genel Sekreter Tarafından Yürütülmektedir.

3. Olağan Genel Kurulu: (25-26 05.1996)

Yönetim Kurulu:

L. Nilgün Aklar	: Genel Başkan
Yıldız Altunel	: Genel Sekreter
Nurettin Farımaz	: Genel Mali Sekreter
Yaşar Yücel	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Hayri Duman	: Genel Eğitim Sekreteri
Hüseyin Çağlar	: Genel T.İ.S. Sekreteri
Dilfiraz Koçhan	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
Kemal Eroğlu	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri
Tuncer Tekin	: Genel Hukuk Sekreteri

TÜM SOSYAL-SEN KURUCU ÜYELERİ

- 1 T. LEMİ AKA
- 2 ERGÜN AKBULUT
- 3 CEMALETTİN AKÇAKAYA
- 4 HÜLYA AKINSOY
- 5 L. NİLGÜN AKLAR
- 6 MEHMET AKMAN
- 7 NAZİM AKTÜRK
- 8 NURİYE AKYOL
- 9 AHMET AKYOL
- 10 GÜRSEL AKYOL
- 11 ÜLGEN AKYÜREK
- 12 A. İHSAN ALKAN
- 13 ABDULLAH ALTAŞ
- 14 ADNAN ALTINTAŞ
- 15 YAŞAR ALYANAK
- 16 MEHMET ARDIÇ
- 17 İBRAHİM ARI
- 18 H. YUSUF ARSLAN
- 19 SÜLBIYE ASAN
- 20 MUSTAFA ASLANTÜRK
- 21 FIKRET ATA
- 22 YUSUF ATAY
- 23 NURİYE AVCI
- 24 İ. KEMAL AYAN
- 25 MUSTAFA AYDIN
- 26 YUSUF AYDIN
- 27 MÜZEYYEN BACAĞSIZ
- 28 CELAL BAĞAR
- 29 AZMİ BAKIR
- 30 İBRAHİM BAKIR
- 31 YAKUP BALCI
- 32 ABDURRAHMAN BAYSU

- 33 V. ALİ BAŞTUĞ
- 34 ENGİN BOĞAZ
- 35 DURAN BOLAT
- 36 ALİ BÜYÜKKUŞÇU
- 37 İLKNUR BİLGİN
- 38 METİN BİLGİN
- 39 ALLAHVERDİ BİRCAN
- 40 SEVİM ÇAKIR
- 41 ŞAHİN ÇAKIR
- 42 HALİM CAN
- 43 AHMET CAN
- 44 ATILLA CAN
- 45 KADİR CANSIZ
- 46 EBUBEKİR ÇELTIKÇIOĞLU
- 47 ZEKİ ÇEVİK
- 48 REFİK COŞKUN
- 49 H. ALİ COŞKUN
- 50 MUSTAFA COŞTUR
- 51 HÜSEYİN ÇİFTÇİ
- 52 SELMA CİHANGİR
- 53 NÜKET ÇİLELİ
- 54 M. NURİ DAYAN
- 55 MERYEM DELİ
- 56 MURAT DELİORMAN
- 57 SAZAK DEMİRAL
- 58 MELDA DEMİRAL
- 59 YUSUF DEMİRALAY
- 60 AYHAN DEMİRCAN
- 61 MEHMET DEMİROCAK
- 62 MEVLÜT DERELİ
- 63 ZÜLEYHA DOĞRUCAN
- 64 GÜLSÜN DOST

- 65 AHMET DİLSİZ
- 66 AHMET DİNÇER
- 67 BAYRAM ER
- 68 YÜKSEL ER
- 69 KEMAL ER
- 70 MERAL ERCAN
- 71 SEMA ERDEM
- 72 BELKİZ ERDOĞAN
- 73 M. TİMUR ERKİPÇAK
- 74 Ö. FARUK EROL
- 75 HEDİYE ERULU
- 76 M. REŞİT EYÜPOĞLU
- 77 NURETTİN FARIMAZ
- 78 İBRAHİM FİDANBOY
- 79 HAYRULLAH GENÇ
- 80 AHMET ERSUN GENÇ
- 81 MESUT GENCER
- 82 FATMA GENÇER
- 83 MERAL GERMAN
- 84 İRFAN GÖKTÜRK
- 85 HÜLYA GÖNDEN
- 86 OKTAY GÖNDEN
- 87 AHMET GÖNÜLAL
- 88 MUNİSE GÖZAYDIN
- 89 ÇETİN GÖZAYDIR
- 90 H. HÜSNÜ GÜLTEKİN
- 91 NURDAN GÜMÜŞBAŞ
- 92 HALİT GÜNAY
- 93 KIYMET GÜNDÜZ
- 94 HALİME GÜNER
- 95 FARUK GÜNEY
- 96 NEZAHAT GÜNGÖR

**27.07.1995 M.Y.K. Toplantısı Yeni Görev Dağılımı:
Yönetim Kurulu Üyeleri:**

Yaşar Yücel	: Genel Başkan
Kemal Eroğlu	: Genel Sekreter
Yıldız Altunel	: Genel Mali Sekreter
Dursun Karadağ	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Hüseyin Yaprak	: Genel Toplu İş Sözleşmesi Sekreteri
Aziz Demir	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
Nurettin Farımaç	: Genel Hukuk Sekreteri
Ahmet Vural	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri

Not: Genel Eğitim Sekreterliği Genel Sekreter Tarafından Yürütülmektedir.

**3. Olağan Genel Kurulu: (25-26 05.1996)
Yönetim Kurulu:**

L. Nilgün Aklar	: Genel Başkan
Yıldız Altunel	: Genel Sekreter
Nurettin Farımaç	: Genel Mali Sekreter
Yaşar Yücel	: Genel Örgütlenme Sekreteri
Hayri Duman	: Genel Eğitim Sekreteri
Hüseyin Çağlar	: Genel T.İ.S. Sekreteri
Dilfiraz Koçhan	: Genel Basın ve Halkla İlişkiler Sekreteri
Kemal Eroğlu	: Genel Sosyal ve Dış İlişkiler Sekreteri
Tuncer Tekin	: Genel Hukuk Sekreteri

TÜM SOSYAL-SEN KURUCU ÜYELERİ

- 1 T. LEMİ AKA
- 2 ERGÜN AKBULUT
- 3 CEMALETTİN AKÇAKAYA
- 4 HÜLYA AKINSOY
- 5 L. NİLGÜN AKLAR
- 6 MEHMET AKMAN
- 7 NAZİM AKTÜRK
- 8 NURİYE AKYOL
- 9 AHMET AKYOL
- 10 GÜRSEL AKYOL
- 11 ÜLGEN AKYÜREK
- 12 A. İHSAN ALKAN
- 13 ABDULLAH ALTAŞ
- 14 ADNAN ALTINTAŞ
- 15 YAŞAR ALYANAK
- 16 MEHMET ARDIÇ
- 17 İBRAHİM ARI
- 18 H. YUSUF ARSLAN
- 19 SÜLBIYE ASAN
- 20 MUSTAFA ASLANTÜRK
- 21 FIKRET ATA
- 22 YUSUF ATAY
- 23 NURİYE AVCI
- 24 İ. KEMAL AYAN
- 25 MUSTAFA AYDIN
- 26 YUSUF AYDIN
- 27 MÜZEYYEN BACAĞSIZ
- 28 CELAL BAHAR
- 29 AZMİ BAKIR
- 30 İBRAHİM BAKIR
- 31 YAKUP BALCI
- 32 ABDURRAHMAN BAYSU

- 33 V. ALİ BAŞTUĞ
- 34 ENGİN BOĞAZ
- 35 DURAN BOLAT
- 36 ALİ BÜYÜKKUŞÇU
- 37 İLKNUR BİLGİN
- 38 METİN BİLGİN
- 39 ALLAHVERDİ BİRCAN
- 40 SEVİM ÇAKIR
- 41 ŞAHİN ÇAKIR
- 42 HALİM CAN
- 43 AHMET CAN
- 44 ATILLA CAN
- 45 KADİR CANSIZ
- 46 EBUBEKİR ÇELTIKÇIOĞLU
- 47 ZEKİ ÇEVİK
- 48 REFİK COŞKUN
- 49 H. ALİ COŞKUN
- 50 MUSTAFA COŞTUR
- 51 HÜSEYİN ÇİFTÇİ
- 52 SELMA CİHANGİR
- 53 NÜKET ÇİLELİ
- 54 M. NURİ DAYAN
- 55 MERYEM DELİ
- 56 MURAT DELİORMAN
- 57 SAZAK DEMİRAL
- 58 MELDA DEMİRAL
- 59 YUSUF DEMİRALAY
- 60 AYHAN DEMİRCAN
- 61 MEHMET DEMİROCAK
- 62 MEVLÜT DERELİ
- 63 ZÜLEYHA DOĞRUCAN
- 64 GÜLSÜN DOST

- 65 AHMET DİLSİZ
- 66 AHMET DİNÇER
- 67 BAYRAM ER
- 68 YÜKSEL ER
- 69 KEMAL ER
- 70 MERAL ERCAN
- 71 SEMA ERDEM
- 72 BELKİZ ERDOĞAN
- 73 M. TİMUR ERKİPÇAK
- 74 Ö. FARUK EROL
- 75 HEDİYE ERULU
- 76 M. REŞİT EYÜPOĞLU
- 77 NURETTİN FARİMAÇ
- 78 İBRAHİM FİDANBOY
- 79 HAYRULLAH GENÇ
- 80 AHMET ERSUN GENÇ
- 81 MESUT GENCER
- 82 FATMA GENÇER
- 83 MERAL GERMAN
- 84 İRFAN GÖKTÜRK
- 85 HÜLYA GÖNDEN
- 86 OKTAY GÖNDEN
- 87 AHMET GÖNÜLAL
- 88 MUNİSE GÖZAYDIN
- 89 ÇETİN GÖZAYDIR
- 90 H. HÜSNÜ GÜLTEKİN
- 91 NURDAN GÜMÜŞBAŞ
- 92 HALİT GÜNAY
- 93 KIYMET GÜNDÜZ
- 94 HALİME GÜNER
- 95 FARUK GÜNEY
- 96 NEZAHAT GÜNGÖR

- 97 ABDURRAHMAN GÜRGEN
98 YAŞAR GÜRGÜR
99 ZEKERİYA GÜRLEYİK
100 SERPİL GÜRMAN
101 ZAHİDE HASIRCI
102 NURTEN HEPERDOĞAN
103 DENİZ IŞIKLAR
104 NECDET KADIOĞLU
105 ASIM KALAYCI
106 HANİFE KANAT
107 ETHEM KAPLAN
108 AYFER KARAKAYA
109 ENVER KARSLIOĞLU
110 KEZBAN KARYAĞAY
111 REZMİ KAYA
112 SEMİHA KAYA
113 D. CİHAN KAYA
114 MALİK KAYA
115 BEYZA KAYALOĞLU
116 YILDIZ KAZAN
117 MEHMET KELEŞ
118 AHMET KEMERTAY
119 N. TÜMAY KENTKURAN
120 AYŞEGÜL KILIÇ
121 HÜSEYİN KILIÇ
122 KEMAL KILINÇ
123 NURTEN KIRGÖZ
124 YUSUF KISA
125 FADİME KOÇ
126 HALİL KOÇ
127 BÜLENT KOCABALKAN
128 DİLFİRAZ KOÇHAN
129 SÜLEYMAN KORKMAZ
130 AHMET KÖSE
131 KAMİL KÖSE
132 İSMAİL KÖSE
133 AHMET KÖŞEDAŞI
134 ÖMÜR KÜÇÜKKIRIM
135 MELAHAT KÜPLEMEZ
136 GÜLCAN KURNAZ
137 AHMET KURT
138 HATİCE MAÇOĞLU
139 BAYRAM MEMİŞOĞLU
140 GÜLLÜ MERCAN
141 SERDAR OKTAY
142 MEHMET ORUÇ
143 NİMET ÖYLEVİ
144 HATİCE ÖZCAN
145 JALE ÖZDEMİR
146 METİN ÖZDİLEK
147 OSMAN ÖZEKER
148 HATİCE ÖZGÜLSEREN
149 MEHMET ÖZKAN
150 ŞENER ÖZKAN
151 NECMETTİN ÖZKAN
152 FİLİZ ÖZLÜK
153 AYBEN ÖZSU
154 F. AYSEN ÖZVERİ
155 YAŞAR ÖZYAMAN
156 AYŞE ÖZYAMAN
157 M. ALİ PASLAR
158 MUHLİS PEÇEN
159 MİNE PEHLIVAN
160 MUSTAFA PEKCAN
161 SEZAL PORTEK
162 CENNET SAĞANAK
163 MEHMET SAĞANAK
164 ALTAN SARAÇOĞLU
165 GÜLSEREN SARIPINAR
166 HATİCE SARIYAR
167 MUSTAFA SAVAŞ
168 İSMAİL SAVCAN
169 İ. FERİDUN SAYIN
170 HALİL SAYRAN
171 ERMEN SAZAK
172 MÜBERRA SEDA
173 İSMAİL SEVSOY
174 MEHMET SEZER
175 ALİ SONER
176 SUZAN SOY
177 FAHRETTİN SÜEL
178 HURİYE TATLICIOĞLU
179 MELİHA TAŞER
180 SAHAVET TEKCAN
181 NUSRET TEMİZ
182 A. RAMAZAN TEZERİ
183 TEKİN TOPALOĞLU
184 YÜCEL TOPARSLAN
185 FİKRET TOPÇUOĞLU
186 CEMİLE TORUN
187 DEMİR TÜKENMEZER
188 A. FIDAN TÜMEN
189 ERCÜMENT TUNÇ
190 DÖNE DURAK
191 VEYSEL TURAN
192 AHMET TURAN
193 A. CEVDET TURHAN
194 GÜLEN TÜRKEL
195 HAMİT TIRYAKI
196 MÜNİRE UÇAR
197 MUAMMER UMUT
198 RAŞİDE ÜNDE
199 BELGİN ÜNLÜBAŞ
200 MUSTAFA ÜSTÜN
201 ÖRHAN UYANIK
202 BİNNAZ UYSAL
203 SÜLEYMAN UYSAL
204 KEZBAN YALDIZ
205 TULAY YAMAN
206 GÜLTEN YARGIÇ
207 METİN YATKIN
208 AHMET YAVUZ
209 HASAN YAYALAR
210 FATMA YAZICI
211 VECDİ YAZICICAN
212 ARSLAN YAŞAR
213 SEBAHAT YENİCİ
214 İSMAİL YILDIRIM
215 MUSTAFA YILDIRIM
216 NİLÜFER YILDIRIM
217 NEFTUNE YILDIRIM
218 AHMET YILDIZ
219 ASİDET YILMAZ
220 SEMRA YILDIZ
221 MELEK YILMAZ
222 NAHİDE YILMAZ
223 FERDANE YILMAZ ŞAHİN
224 AYŞEN İNALAK
225 MEHMET İPEKÇİ
226 SADETTİN YÜCEDAĞ
227 AYHAN YÜCEL
228 YAŞAR YÜCEL
229 ERSİN İZLER
230 NURCAN ZENGİNOBUR
231 AHMET ZEYBEKGİL
232 SEVİLAY ZEYBEKÖZ
233 MEHMET ŞAFAK
234 F. FAHRİYE ŞAFAK
235 HÜSEYİN ŞAHİN
236 KAZIM ŞAHİN
237 VEYSEL ŞENER
238 SERAPŞENGÜLOĞLU
239 ÖZAY ŞİMŞEK
240 AHMET ŞİMŞEK
241 İBRAHİM ŞIŞIK

TÜM SOSYAL-SEN ŞUBE ADRESLERİ

ANKARA AHMET ERSUN GENÇ Şb. BŞK

S.sırrı Sok. 2/17 Yenışehir/Ankara
312-433 43 58

ŞUBE : 433 84 72 FAX : 435 57 54

EV : 251 69 35

AFYON İRFAN GÖKTÜRK Şb. BŞK

Turan Emeksiz Cad. Modern İşhanı 49/3 272-213 76 86

ŞUBE : 215 63 54 FAX:213 76 88

EV : 216 11 21

BURSA MUNİSE MESTAN Şb. BŞK

Tahtakale Vezir Cad. Akarsu İşhanı No:4/4 16040

224-223 20 11-4 HAT ŞUBE FAX: 252 15 67

EV : 362 79 87

ÇANAKKALE YUSUF AYDIN Şb. BŞK

Kemalpaşa Mah. Mehmetçik Bulvarı No:12/3/c
286 -217 31 31/120

ŞUBE : 213 10 62 FAX: 217 67 99

EV : 212 68 95

DENİZLİ ABDULLAH BERBEROĞLU Şb. BŞK

S.S.K. SİG. MÜD.

258- 264 52 21 FAX: 261 92 02

DIYARBAKIR MURAT AĞAR

İnönü Cad. Kahraman İşhanı No:5/1 412-223 06 09

ŞUBE : 228 45 30 FAX: 224 39 36

İSTANBUL AVRUPA

ERHAN ÇETİN Şb. BŞK Şişli/İstanbul

Guruba Hüseyin Ağa Mah. Horhor Hamam Sok. 25/1
Aksaray/İstanbul 212- 224 09 40-112

ŞUBE : 531 00 48 FAX: 247 99 45

EV : 306 32 78

İSTANBUL ANADOLU

ALİ KARA Şb. BŞK

Kurbağalıdere Cad. Şafak Apt. 25/a Kat: Daire:5
Hasanpaşa / Kadıköy 216-385 11 45

ŞUBE : 385 11 45 FAX: 414 62 12

EV : 313 65 91

İZMİR ASLI AYAR DÖNMEZ Şb. BŞK

Kazım Dirik Cad. No:3/101 Yenihan 232-484 12 00

ŞUBE : 441 90 10 FAX: 441 90 10

EV : 367 97 02

KIRIKKALE KEMAL ER Şb. BŞK

Menderes Cad. Güler Apt. No:23/16 318-224 28 86

ŞUBE FAX : 224 70 31

EV : 212 08 17

KOCAELİ AZİZ ÖZCAN Şb. BŞK

Kemalpaşa Mah. Gazi Baba Yokuşu
Afyonluoğlu İşhanı Kat: 2 262-226 63 52-134

ŞUBE : 324 74 21 FAX: 226 23 40

EV : 223 35 05

KONYA ADEM BÜKER Şb. BŞK

Atatürk Cad. Apalı İşhanı Kat:3 332-351 16 50

ŞUBE : 350 02 62 FAX: 236 57 13

EV : 350 98 18 İŞ FAX: 351 16 52

KÜTAHYA HAYRETTİN KARAKUŞ Şb. BŞK

274-223 63 56 - 224 55 85 FAX: 223 02 03

MANİSA MEHMET ŞAFAK Şb. BŞK

1. Anafartalar Mah. Gop. Cad. Merkez İşhanı
No:54-6/64 236-237 40 84

ŞUBE : 237 40 84 FAX: 231 65 87

EV : 232 01 16

MERSİN AHMET AK Şb. BŞK

Yaşat İşhanı No:82/3 324-322 81 80

ŞUBE : 238 34 88 FAX: 231 36 90

EV : 325 77 19

ORDU HALİL ÇELENK Şb. BŞK

Şarkıye Mah. Tenekeçiler Sokak No:2/3 452-323 44 10

ŞUBE : 323 40 40 FAX: 212 30 40

EV : 214 54 10

SAMSUN NİYAZİ USLAY Şb. BŞK

Ağabali Caddesi No:38/1 362-431 81 51

ŞUBE : 431 64 81 FAX: 431 50 94 - 431 83 89

ZONGULDAK CUMALİ ÖZGÜN Şb. BŞK

Nizam Cad. Uzun Çarşı No:218 Kat:2 372-253 73 60

ŞUBE : 253 49 42 FAX: 253 49 42

EV : 253 74 31

TÜM SOSYAL-SEN TEMSİLCİLİK ADRESLERİ

ADANA SULE SAKAOĞLU BÖL. ÇALIŞMA MÜD.

322-351 93 90 FAX: 352 66 36

AKSARAY H. BEKTAŞ ZENGİN SSK SİG. MÜD.

382-212 46 81 FAX: 213 70 29

ANTALYA ERSOY SOYKAL SSK SİG. MÜD.

242-345 44 50 FAX: 345 44 92 EV: 227 01 58

ARTVİN ALİ CİVELEK SSK SİG. MÜD.

466-212 17 84 FAX: 212 27 58

AMASYA ARİFE BÜTÜNER SSK SİG. MÜD.

358-252 74 56 FAX: 252 72 36 EV: 252 68 71

AYDIN SADIK ERAYDIN SSK SİG. MÜD.

256-225 90 08 FAX: 212 04 33 EV: 212 47 75

BALIKESİR FARUK GÜNEY SSK SİG. MÜD.

266-241 36 13 FAX: 241 76 14 EV: 221 30 00

BATMAN KADRİ KURT SSK SİG. MÜD.

488-213 91 77 FAX: 213 91 75 EV: 214 44 60

BİTLİS REFİK TURGUT SSK HAS. TATVAN

434-827 63 25 FAX: 827 63 31 EV: 817 10 68

BOLU MUSTAFA BOZLAR S.S.K. SİG. HAST.

374-215 16 38 FAX: 215 84 05

ÇANKIRI MERYEM YILGIN S.S.K. SİG. MÜD.

376-213 23 76-38 FAX: 213 11 00

ÇORUM SATILMIŞ BARDAKÇI S.S.K. SİG. MÜD.

364-213 21 00 FAX: 213 15 06

EDİRNE HALDUN KOLDAŞ S.S.K. SİG. HAST.
284-213 91 91 FAX: 213 84 40-1 EV: 213 60 91

ELAZIĞ ALİ TEPE SSK SİG. MÜD.
424-238 74 05 FAX: 218 99 51 EV: 212 53 45

ESKİŞEHİR TÜRKAN KÜÇÜK SSK SİG. MÜD.
222-231 54 80-70 FAX: 234 00 53 EV: 335 44 60

G. ANTEP YILMAZ AYDIN SSK SİG. MÜD.
342-230 18 50 FAX: 230 39 13 EV: 324 39 21

İSKENDERUN HASAN KARA SSK SİG. MÜD.
326-613 15 70 FAX: 613 58 56 EV: 447 61 35

ISPARTA H. ALİ COŞKUN S.S.K. HAST.
246-218 31 05 FAX: 223 41 28
HAST FAX : 232 49 20

KARS RAHİMİ COŞAR SSK SİG. MÜD.
474-223 16 57 FAX: 223 73 10

KASTAMONU İ. HAKKI EMİROĞLU S.S.K. SİG. HAST.
366-212 14 93 FAX: 212 03 66 EV: 214 68 20

KAYSERİ MUSTAFA UTKU SSK SİG. MÜD.
352-222 49 79 FAX: 222 49 77 EV: 231 89 99

K. MARAŞ İSMET YILDIZ SSK. HAST.
344-223 64 50 FAX: 223 52 69

KIRKLARELİ TANJER KUZU SSK SİG. MÜD.
288-214 15 77 FAX: 214 05 93

KIRŞEHİR ŞERİFE TÜRKMEÑOĞLU SSK SİG. MÜD.
386-213 46 56 FAX: 212 19 20

MARDİN A. KADİR YÖN SSK SİG. MÜD.
482-212 25 78 FAX: 212 75 18

MUĞLA MEHMET ACAR İ.İ.B.K.
252-214 31 18 FAX: 214 55 49

MUŞ SIRACETTİN YILMAZ SSK HAST.
436- 212 13 13 54 FAX: 212 16 27

SEND.TLF. : 212 66 07 FAX: 212 84 23
EV : 212 08 30

NEVŞEHİR A. SAİT ÖZKOÇ SSK HAST.
384-212 32 52 FAX: 212 32 50

NİĞDE CELALETİN ÖZKAN SSK SİG. MÜD.
388-232 36 20 FAX: 232 36 19

RİZE A.KADİR YAZICI SSK SİG. MÜD.
464-213 05 72 FAX: 213 05 71

SAKARYA MEHMET EFE SSK SİG. MÜD.
264-274 36 50 FAX: 277 36 56 EV: 272 41 06

ŞİRT ZEKİ ÇALAPKULU SSK SİG. MÜD.
484-223 17 88 FAX: 223 26 24 EV: 223 34 51

SİNOP DİDEM ÖRS SSK SİG. MÜD.
368-271 44 64 FAX: 271 44 71 EV : 261 16 96

TEKİRDAĞ REMZİ ALTINDAĞ SSK SİG. MÜD.
282-261 21 73 FAX: 261 23 13

TOKAT MUSTAFA GÜNDÜZ SSK SİG. MÜD.
356-214 22 10-11 FAX: 214 78 94

TRABZON BAYRAM ÇELİK S.S.K. SİG. MÜD.
462-230 22 82 FAX: 230 22 74

TUNCELİ MEHMET ALANKO SSK SİG. MÜD.
428-212 15 45 FAX: 212 32 20 EV: 213 13 88

Ş. URFA M. VEDAT ÇOBANOĞLU SSK SİG. MÜD.
414-314 45 74-77 FAX: 313 12 84 EV: 312 14 01

ŞIRNAK HAYRETTİN TANIŞ SSK SİG. MÜD.
486-216 20 82 FAX: 216 28 45

UŞAK AHMET CAN SSK SİG. MÜD.
276-227 39 11 FAX: 215 91 89 EV: 227 59 14

VAN MURAT AYYILDIZ BAĞ-KUR İL MÜD.
432-212 38 57 FAX: 216 58 58 (Vakıflar Bankası)

**TÜM SOSYAL SEN
GENEL MERKEZİ
GELİR-GİDER TABLOSU**

17.05.1996 - 31.03.1997

GİDERLER

Personel Gideri	: 359.578.490.-
Sosyal Amaçlı Gider	: 345.595.780.-
Yönetim Yollukları	: 474.096.500.-
Haberleşme Gideri	: 207.636.686.-
Kirtasiye Gideri	: 69.937.825.-
Kira Gideri	: 353.000.000.-
Ser. Mes. Not. Harç.	: 222.213.620.-
Basın Yayın Gideri	: 81.040.000.-
Eğitim Örgütlenme Gid.	: 297.245.859.-
Elektrik Su Gaz Gideri	: 104.450.350.-
Eylem Gideri	: 848.463.490.-
Bakım Tem. Tam. Gideri	: 42.788.060.-
KESK Aidatları	: 132.900.000.-
Diğer Giderler	: 141.669.075.-
Demirbaşlar	: 169.775.000.-
Şube ve Tem. Aktarılan	: 2.386.841.000.-
Şubelere	: 2.109.405.000.-
Temsilciliklere	: 277.436.000.-
Ver. Depozit	: 100.000.000.-
Ödenen Borç	: 38.505.000.-
Kasa Mevcudu	: 288.019.029.-
Bankalar	: 489.935.057.-
Fon Hesabı	: 221.092.898.-
Vadesiz Hs.	: 262.842.159.-

7.147.690.821.-

GELİRLER

Gelirler	: 7.147.690.821.-
Aidat Geliri	: 7.100.558.827.-
Tem	: 2.052.304.192.-
Şube	: 5.048.254.635.-
Faiz Geliri	: 47.131.994.-

7.147.690.821.-